

(6) தனியார் அலுவல்.

தனித் தீர்மானம்.

(1) இன்றியமையாப் பொருள்களின் விலைகளை, இன்றியமையாப் பொருள்கள் சட்டத்தின் கீழ் வரையறுத்தல்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களின் தீர்மானத்தின் மீது மேலும் விவாதம் நடைபெறும்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, while I entirely support the resolution moved by the hon. Member, Thiru K. T. K. Thangamani and his able argument for about an hour, I have to point out that mere fixation of control prices for essential Commodities will not lead us anywhere unless there is a full enforcement following the fixation of prices.

We have seen in this country that wherever there is free trade, there is extreme profiteering and wherever there is control, there is absolute corruption. So, we have not been able to exercise vigilance on such vital matters like price control. To-day, the burning problem of the country is the non-availability of essential commodities and when they are available, they are available at exorbitant prices and with great difficulty.

Where there is rationing, we find that we have to stand in queue for hours together. I think if you take the weekly average working hours of a man, 25 to 30 per cent of his working hours is taken for standing in queue to get milk in the morning, rice, vegetables, coffeeseeds and other things afterwards and they are absolutely necessary for his living. So what is wrong in this country and it is for the great politicians to analyse it.

But what we have seen is that every political party seems to take advantage of the present most difficult situation and exploit it. What is now wanted is that all the patriotic political leaders should sit together and find out a solution for the present abnormal state of affairs. I do not think that many realise the abnormal state of affairs in this country.

(Thiru K. M. Subramaniam) [1974 சனவரி 30]

If we want fertiliser, we have to pay high price and there is only adulterated fertiliser. If we want animal fodder, we have to pay high price and 50 per cent of it is mud and that is the way these things are mixed. I am very sorry to say that.

We have inherited two things in this country. We are proud that we have inherited spiritualism and now what we have inherited is corruption in this country for a long time and to obviate this, great leaders should sit together and think about this problem because this problem is a very serious one.

In this connection, I want to highlight the importance of the present position. In India alone, during the last few years, the price increase has been 90 per cent or more than that and it is the highest in the world. What have we done actually during the last 22 years. We have imbibed the western economy, an economy which is absolutely impossible to be borne by this country and the net result is the huge price increase and the competition to purchase.

You have created a wealthy class of people—about 10 per cent—who compete to purchase the available essential commodities at the highest prices because they can afford it. But 90 per cent of the people cannot afford it and out of that, according to the statistics of the Government particularly the statistics of the Central Government itself, 40 per cent of the people are not able to earn about Rs. 400 a year.

So, how are you going to solve the present economic crisis? A month ago we had seen the participation of a large number of people in the bandh, as if this State Government are responsible for the present situation. It is not this State Government or the Gujarat Government or the Maharashtra Government which are responsible for it. It is the Central Government which are squarely responsible for the present situation and they must solve it and there is no use of arguing about it. The people who took part in this 'bandh' belong to Congress Party, of which I had the honour once to be a Member for several years. The Congress

1974 சனவரி 30] (Thiru K. M. Subramaniam)

Party knows that the State Government is not responsible for price increase. Yet, they took part in 'bandh' saying that they were following Gandhian lines. If things are done on Gandhian lines, what is the reason for the present price increase? How can we bring it down? I am sure the reason is obvious to many Indian economists. When you have followed an industrial policy that is absolutely harmful to India, when you are following a credit policy which is worse than any other policy, prices are bound to increase. Today people are not able to manage many thing. Credit curb is there. What is the credit curb? It is asking the banks not to finance industries for day-to-day operation of business. What happens? Private money lender comes in. We have to wonder whether this 'credit curb' is because of them. The private money lender lends at 24 per cent and 36 per cent interest. At times it is even 48 per cent. Only in this country money is lent at 48 per cent rate of interest. Is it good for society. Leave this alone.

Take the economic policy. Is Taxation the solution? Is the levying of more excise duty only solution? No. What is the use of spending available resources? There is no sufficient production of essential commodities. Why should we spend on luxury things like air-conditioners. Every one, including our Mr. Dhar, says 'more production'. More production of what? Is it for more production of air-conditioners, ready-made garments? I do not blame the State Government for it. For everything there is collaboration. Even for bra-manufacture, there is collaboration.

பெண்கள் மாரிலே போட்டுக்கொள்ளும் சிறிய பாடிக்கு, அந்த பாடிப் ப்ரொட்டியூல் பண்ணுவதற்கு ஒரு கோலாப்ரேஷன் வெளி நாட்டிலிருந்து. 'மாரா' ப்ரொடக்ஷனுக்கு என்ன வெளி நாட்டு கோலாப்ரேஷன்?

Take Advertisement. Iyer & Co. is there. There is collaboration. At this rate, where are we leading to? China developed because of self-reliance. But in India today, eventhough we talk of self-reliance, for each and everything there is collaboration and we want to depend on others. If we allow this kind of exploitation, the Indian economy will be finished.

(Thiru K. M. Subramaniam) [1974 சனவரி 30]

Our Communist friends talk of peasants. What is the present economic condition of the peasant? For three months in a year he gets work. His income is not more than Rs. 400 per year. Yet the Government say that he is economically progressing. Government has failed industrially, economically and ultimately we are driven today to a hopeless state of affairs from which we are not able to get up quickly.

We can come out if people like Indira Gandhi and other leaders forget everything else, forget the present exploitation which is going on and concentrate their attention only on solving the problem of prices. Otherwise we are finished. That is why I say it is very necessary to fix prices of essential commodities and to make them available to the people. We must also ensure purity in what we produce. The other day I was happy to hear our Minister for Dairy Development and Religious Endowments saying that we are producing six to seven varieties of milk with varying density.

It is not enough if we produce essential commodities. We must ensure their purity. Now let me take the case of fodder. That is worse. You do not get good fodder anywhere. There are no food inspectors even to check the food which human beings eat. How can there be food inspectors to check animal food. We do not get good quality fodder. It is a serious problem. I say that Thiru K. T. K. Thangamani has done a good thing in bringing this resolution. There is no use of taking political advantage.

(Thiru K. Kamatchi in the Chair)

சிறைக்குப் போனவர்களுக்கு பெரிய மரியாதை நடந்தது. எதற்காக இவர்கள் சிறைக்குப் போனார்கள்? நீங்கள் 20 வருஷம் பண்ணின மால் அட்மினிஸ்டிரேஷன், கரெப்ஷன், அதற்காக ஜெயிலுக்குப் போவீர்கள். 'மகாத்மா காந்தி வழியில் நாங்கள் சிறைக்குப் போனோம். லட்சக்கணக்கில் போனோம்' என்று சொல்லிக்கொள்கிறார்கள். எதற்காகப் போனார்கள். சுதந்திரம் வாங்குவதற்குப் போனார்களா, வேலை யில்லாதவர்களுக்கு வேலை தேடிக்கொடுக்கப் போனார்களா? எங்கே போக வேண்டும், டெல்லிக்குப் போகவேண்டும். விலை ஏற்றத்தைப்பற்றி அங்கே போய் ஏதாவது சொன்னீர்களா? அதைப்பற்றி ஏதாவது யோசனை பண்ணினீர்களா? 50 பேர்களை

1974 சனவரி 30] (Thiru K. M. Subramaniam)

சேர்த்துக்கொண்டு கலெக்டர் ஆபீஸுக்கு முன் மறியல் செய்து ஜெயிலுக்குப் போனவர்களுக்கு சால்வை போர்த்தினார்கள். என்ன தியாகிகளா? எத்தனை தியாகிகள்....

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்: கனம் அங்கத்தினர் பேசிக்கொண்டே போகிறார். சிறைக்குச் சென்றவர்கள் காங்கிரஸைச் சார்ந்தவர்கள். பெருமைக்குச் சென்றார்கள் என்றெல்லாம் சொல்கிறார். ஏற்கனவே சுதந்திரப் போராட்டம் செய்தவர்களும் சென்றிருக்கிறார்கள் என்பதை அவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்துகிறேன்.

திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம்: ஞாபகப்படுத்துவது மட்டுமல்ல. நானும் அதிலே சேர்ந்தவன். கலெக்டர் ஆபீஸில் பண்ணவில்லை, அங்கே போய் பண்ணவில்லை. அவ்வளவுதான் வித்தியாசம். ஐந்து நாட்களுக்கு என்னை ஐ.ஜி. ஆஃப் போலீஸ் வீட்டிலே பிடித்துவைத்திருந்தார்கள். வேறு எங்கேயும் இல்லை. சொல்லக்கூடாது என்று சும்மா இருந்தேன். நானே தம்பட்டம் அடித்துக்கொள்ளக் கூடாது. காங்கிரஸுக்கு விரோதம், அந்தக் காலத்தில் நான் அலறிச்சையில் சொம்ப நம்பிக்கை இல்லாதவன். அதை இப்பொழுது சொல்லிவிடுகிறேன். இப்பொழுது யாரும் என்னைப் பிடிக்கப் போவதில்லை.

What I say is, all the patriotic political leaders of this country instead of throwing mud at each other and taking advantage of the present economic situation, should come together to work out a solution to solve this problem of prices, thus making the people to live a bit happier so that we can survive this freedom. Otherwise we are going to lose freedom whatever we may try because at least 40 to 50 per cent of the population is groaning under high prices.

Middle-class families like mine are not able to buy ghee which is selling at Rs. 44 per viss. With these words I resume my seat once again appealing to political parties not to take advantage of the political situation. What I say is 'solve the problem and be done with it'.

(Mr. Deputy Speaker in the Chair.)

MR. DEPUTY SPEAKER: Have you finished your speech Mr. Subramaniam?

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Yes, Sir. On seeing you I have finished my speech. (laughter).

[1974 சனவரி 30]

MR. DEPUTY SPEAKER : Mr. M. A. Latheef may now speak.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைவர் கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் இன்றைக்கு நாட்டிலே ஏற்பட்டிருக்கின்ற மிக கவலைக்குரிய பொருளாதார சிக்கல்களை நம்முடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகின்ற வகையில் இன்றியமையாப் பொருள்களின் விலைகளை நிர்ணயிக்க வேண்டிய அவசியத்தைக் குறித்து ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இதை நான் ஆதரிக்கின்றேன்.

இன்றைக்கு குஜராத் மாநிலத்தைப் பார்த்தால், அந்த மாநிலம் துரதிருஷ்ட வசமாக ஒரு பெரிய சிக்கலிலே அமைதியின்மையிலே இருக்கின்றது. இதற்குக் காரணம் மக்களுக்குத் தேவையான இன்றியமையாப் பொருள்கள் அன்றாடம் மக்களுக்குக் கிடைக்காமலிருப்பது மட்டுமல்லாமல் விலை கொடுத்தாலும் அந்த விலை மார்க்கெட் ரேட்டாகக் கொடுத்தாலும், பொருள் கிடைக்காத ஒரு நிலை இருந்தால்தான். பொறுமைக்கும் ஒரு எல்லை உண்டு என்ற அடிப்படையில் இன்றைக்கு குஜராத் மாநில மக்கள் பொறுமை இழந்தவர்களாக ஆர்த்தெழுந்திருக்கிறார்கள். இந்த நிலை குஜராத் மாநிலத்தில் மட்டுமிருக்கிறது என்று அல்ல. நாடு பூராவும் இந்த நிலை இருக்கிறது. அதை குஜராத் எடுத்துக் காட்டிக்கொண்டிருக்கிறது என்ற அளவிலே தான் எடுத்துக் கொள்ளக் கூடியவர்களாக இருக்கிறோம்.

பொருளாதார வளர்ச்சி ஏற்படுகின்ற, ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்ற இந்த நாட்டில் இன்றியமையாப் பொருள்களில் பற்றாக்குறை ஏற்படுவது சகஜம் என்று சொன்னாலும் இவ்வளவு பயங்கரமான முறையிலே மக்களுக்கு இன்றியமையாப் பொருள்கள் கிடைக்காத அளவுக்கு, தேவைப்படும்போது உரிய விலை கொடுத்துக் கேட்டாலும் உரிய இடங்களில் கூட கிடைக்காத ஒரு சூழ்நிலை இருக்கும் போது இன்றியமையாப் பொருள்களுடைய விலையை நிர்ணயிப்பது என்ற பிரச்சனையை நாம் தீர்த்தவர்களாக இருப்போமா? அப்படி விலையை நிர்ணயிப்பது என்பதால் இன்றைக்கு இருக்கிற சூழ்நிலை மாறுமா என்று கேட்டால் இன்று நாம் நடத்திக்கொண்டிருக்கிற பொருளாதார முறையிலே விலையை நிர்ணயித்து விடுவதால் மட்டும் இந்தப் பிரச்சனை தீராத என்பது என்னுடைய கருத்து என்பதை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சாதாரணமாக, 'ஓப்ரி இகானமி' என்று சொல்வார்கள், காம்ப்ளிட்ஸ் மார்க்கெட் என்று சொல்வார்கள். காம்ப்ளிட்ஸ் மார்க்கெட்டிலே, மார்க்கெட்டிலே காம்ப்ளிட்ஸ் இருந்தால், 'டிமாண்ட் அண்டு சப்ளை' என்கின்ற அந்த

1974 சனவரி 30]

[திரு. எம். ஏ. லத்திப்]

தத்துவத்தின் அடிப்படையிலே சப்ளை போதிய அளவுக்கு இருந்து டிமாண்ட் இருந்தால் வியாபாரிகள் தங்களுடைய வணிகத்தைப் பெருக்கிக் கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக ஒருவருக்கொருவர் விலையை ஏற்றாமல், அதிகமாக கஸ்டமர்களை தம்பால் ஈர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று, விலையை ஏற்றக்கூடிய முறையிலே இல்லாமல் கட்டாயப்படுத்தப்படுகிறார்கள் என்பது பொருளா தாரத்திலே நாம் அறிந்திருக்கிற உண்மையாகும். ஆனாலும் இன்றைக்கு நாட்டில் நிலைமை என்னவென்றால் சப்ளை இல்லாமல் இருக்கிறதா? பொருளா தாரத்திலே இன்றைக்கு வளர்ச்சி இல்லாமல் இருக்கின்றதா?

நம்முடைய ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களின் அடிப்படையிலே நம்முடைய நாட்டிலே ஏற்பட்டிருக்கின்ற மிகப் பெரிய மாறுதல்களின் அடிப்படையில் பொருள்களின் உற்பத்தி அதிகமாக ஆகி இன்றைக்கு நாட்டை வளப்படுத்த வில்லையா என்று கேட்டால் நான் மிகுந்த பணிவோடு சொல்லிக்கொள்வேன், நம்முடைய ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை வகுத்த பெரியவர்கள்—அதிலே குற்றம் குறைகள் இருந்தாலும்—உற்பத்தியைப் பெருக்குவது என்ற முறையிலே திட்டங்களை வகுத்து, நாடு சுதந்திரம் அடைந்த பிறகு இன்று வரை பார்த்தால், உற்பத்தித் துறையிலே அல்லது எந்தத் துறையை எடுத்துக் கொண்டாலும் அதிலே மாபெரும் சாதனையை ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள் என்பதிலே சிறிதும் சந்தேகம் இல்லை.

நமது தமிழ்நாட்டை எடுத்துக்கொண்டால் கூட கடந்த 10 ஆண்டுகளிலே விவசாயத் துறையிலே பெற்றிருக்கின்ற முன்னேற்றம் நாடும் ஏடும் போற்றுகிற முறையிலே இருக்கின்றது. அந்த உற்பத்திகள் எல்லாம் எங்கே போகிறது என்பதுதான் இன்றைக்குக் கேள்விபாக இருக்கிறது. புரொடக்ஷன் அண்டு பாபுலேஷன் என்று எடுத்துக்கொண்டால் இந்த இரண்டுக்கும் ஒரு சம நிலை இருக்கவேண்டும். புரொடக்ஷன் எவ்வளவு ஏற்படுகிறதோ அந்த அளவுக்குத் தான் பாபுலேஷன் இருக்க வேண்டும். அப்படி பாபுலேஷனும் அதற்குத் தகுந்தபடி புரொடக்ஷனும் இருந்தால் காம்பட்டிவ் மார்க்கெட்டை ஏற்றுக் கொள்ளலாம். அது சாத்தியமாக, வெற்றிகரமாக நடைபெறும்.

ஆனால், நமது நாட்டிலே பிரச்னை என்னவென்றால் புதிதாக மக்கள் தோன்றிக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். ஜனத்தொகை 'டிஸ்பிரபோர்ஷனேட்' என்று சொல்வார்களே அந்த முறையில் வீதாசாரத்திற்கு ஒத்து வராமல் பாபுலேஷன் அதிகமாகிக் கொண்டிருக்கிறது. இப்படி அதிகமாகிக் கொண்டிருப்பது டிட்டிமல்ல. நம்முடைய திட்டங்களை நாம் வகுக்கும்போது விவசாயத் துறையிலே முன்னேற்றம் ஏற்படவேண்டுமென்று திட்டங்கள்

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

[1974 சனவரி 30]

வகுத்தாலும் போதாது என்று பொருளாதாரத்திலே, நாம் தொழில் துறையிலேயும் அதிகமாக முன்னேற்றம் கண்டிட வேண்டுமென்று, இண்டஸ்ட்ரியல் ஒபீஸ்டிலே பல முன்னேற்றங்களைக் கண்டிருக்கிறோம்.

ஆனால் இந்த முன்னேற்றங்களை நடைபெற விட்டதில் ஒரு தவறு என்னவென்றால், 'பிரையாரிடி' என்று சொல்வார்களே, 'முன்னுரிமை கொடுப்பது' என்று, அந்த முன்னுரிமை கொடுப்பதிலே நடந்து விட்ட ஒரு தவறு என்னவென்றால், 'கீ இண்டஸ்ட்ரிஸ்' என்று சொல்லக்கூடிய பொருட்களை உற்பத்தி செய்யக்கூடிய ஆலைகளை ஏற்படுத்தி விட்டு, அவைகளிலே ஏராளமான மூலதனத்தையும் போட்டுவிட்டு இருக்கிறோம். அதிகமாக உற்பத்தி செய்வேண்டுமென்று, 'லேபர் ஸேவிங் டிவைஸ்' என்ற முறையிலே தொழிற்சாலைகளில் புழுத்தி வேலையில்லாத தன்மையை ஏற்படுத்திவிட்டோம். அதே நேரத்தில் வேலையில்லாத தொழிலாளர்களுக்கு லட்சக்கணக்காக இன்றைக்கு நாட்டில் வேலை பெற்றுத் தந்திருக்கிறோம் என்பதை புள்ளிவிவரங்கள் அறிந்தவர் யாரும் மறந்துவிட முடியாது. ஆவர்கள் வேலைகளைப் பெறுகின்ற போது, 'புரொபன்ஸிடி ஆப் கன்ஸம்ஷன்' என்ற ஒரு தன்மை நமது நாட்டிலே இருக்கின்றது. எவ்வளவு அதிகமாக வருமானத்தைப் பெறுவதால் தொழிலாளர்கள் அதிகமாக கன்ஸ்யூம் செய்யவேண்டும் என்று நினைக்கிறார்கள். மூன்று வேலை சாப்பிட்டால் மாத்திரம் போதாது, இடையிடையே சிற்றுண்டி சாப்பிட வேண்டுமென்று நினைக்கிறார்கள். ஒரு சட்டைக்கு 2, 3 சட்டைகள் இருக்க வேண்டுமென்று நினைக்கிறார்கள். ஆகவே, 'கன்ஸம்ஷன் புரொபன்ஸிடி' என்ற எண்ணம் நமது நாட்டில் அதிகமாக இருக்கின்றது.

இத்தகைய முறையிலே தொழிற்சாலையிலே அதிகமாக வேலை வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்தித் தந்து விட்டோம் என்று சொல்லக்கூடிய நேரத்திலே இன்க்ரிஸ்ட் இன்கம் என்று வரும்போது கன்ஸம்ஷன்களுக்கு புரொடக்ஷன் செய்திருக்கிறோமா என்று பார்த்தால் விவசாயத் துறையிலே நாம் நல்ல முறையிலே கவனம் செலுத்தி இருக்கிறோம் என்பதில் சந்தேகமில்லை. மற்ற துறைகளிலே அவ்வளவு கவனம் செலுத்தவில்லை. ஆகவே பொருளாதாரத்திலே ஓரளவு சிக்கல்களை நாம் சந்தித்துக் கொண்டிருக்கின்றோம். இன்க்ரிஸ்ட் ஆப் பாபுலேஷன் என்று இருக்கின்றது. இதிலே இருக்கின்ற பிரச்னை என்னவென்றால், பாபுலேஷனுக்கும் புரொடக்ஷனுக்கு மிடையே ஒரு புரபோர்ஷனேட் ரிலேஷன்ஷிப் இருக்க வேண்டும். 'கோ-ஆர்டினேஷன்'—இந்த இரண்டையும் இணைத்து திட்டம் தீட்டப்பட வேண்டும். இதைச் செய்தால் இந்த விளைவுகள் விளையும் என்று இருக்கிறது. அந்த முறையில் ஆராய்ந்து திட்டம் வகுக்க தவறிவிட்ட காரணத்தால் தான் இந்த நாட்டில் இந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

1974 சனவரி 30]

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

உற்பத்தியில் பெரிய மாறுதல் ஏற்பட்டிருக்கின்றது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. சில பேர் சொல்கிறார்கள், உற்பத்தியில் அதிக கவனம் செலுத்தவில்லை என்று. அது தவறு. உற்பத்தியில் அதிக கவனம் செலுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே பெரும் வெற்றி கண்டிருக்கிறோம் என்பதிலே எந்தவிதமான சந்தேகமும் இல்லை. இதிலே தவறு எல்லாம் பங்கீட்டு முறையிலே தான் பல கோளாறுகள் நடந்திருக்கின்றன. பங்கீடு செய்யும்போது தான் பல கஷ்டங்கள் வருகின்றன.

ஃப்ரீ இகானமி என்பதை நாம் எந்த நேரத்திலும் செயல்படுத்த முடியாது. வளர்ந்து வருகின்ற ஒரு சமுதாயத்தில் இப்படிப்பட்ட இக்கட்டான சூழ்நிலைகள் வருகின்றன. அரசாங்கம் பங்கீட்டு முறையில் கண்டிரோல் செய்ய வேண்டிய ஒரு அவசியம் ஏற்படுகிறது. அதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். பங்கீட்டு முறை என்று வரும்போது, விநியோகிக்கும் போது, யார் பங்கீடு செய்ய வேண்டுமென்ற நிலை வருகிறது. பங்கீடு செய்யும்போது தனிப்பட்டவர்களுக்கு பங்கீட்டு உரிமைகளை கொடுக்கிறோம்.

நமது நாட்டில் மக்களிடையே ஒரு குறை இருக்கிறது. அதை ஒத்துக் கொண்டதான் ஆகவேண்டும். மூடி மறைப்பதில் பிரயோசனம் இல்லை. எதை எடுத்துக்கொண்டாலும் லாபம் வரவேண்டுமென்று எல்லோரும் நினைக்கிறார்கள்.

(நண்பகல் 12.00)

குறிப்பாக, வியாபாரிகளாக இருக்கக்கூடியவர்கள்—வியாபாரிகள் என்று சொன்னால் அவர்கள் கோபித்துக்கொள்ளக் கூடாது—நாட்டில் இருக்கிற நிலைமையைச் சொல்கிறேன்—தங்கள் லாபத்தையே பார்க்கிறார்கள். நாம் உணவுப் பங்கீட்டு உரிமையை அவர்களுக்குக் கொடுக்கிறபோது நூற்றுக்கு 25 சதவிகிதம் கூட மக்களைச் சென்றடைவதில்லை என்பது ஒருண்மை. இதை யாரும் மறுக்க முடியாது.

அத்தியாவசியப் பண்டங்களின் பங்கீட்டு உரிமைகளை அவர்களுக்குக் கொடுக்காமல் கூட்டுறவு சங்கங்களிடத்தில் கொடுக்கலாமா என்று கேட்டால் அங்கேயும் பல குறைகள் இருப்பதைக் காண்கிறோம்—மன்னிக்க வேண்டும், அது உண்மையான நிலைமை—மக்களுக்கு பணி செய்வதே தங்கள் கடமை என்கிற உணர்வோடு கூட்டுறவுத் துறையில் இருக்கிறவர்களுக்கும் தாங்கள் சொந்த முறையில் எப்படி லாபம் அடைவது என்கிற உணர்வுதான் இருக்கிறது. இது இன்சிடெண்டல்—இதன் காரணமாக கூட்டுறவுத் துறையில் எத்தனையோ விதமான ஊழல்கள் நடைபெற்று வருகின்றன.

[திரு. எம். ஏ. லத்திப்]

[1974 சனவரி 30]

இப்படி இருக்கக்கூடிய நிலைமையில்—மக்கள் இன்றியமையாப் பொருள்களை பெற முடியாத சூழ்நிலையில்—சர்க்காரின் கடமை என்ன? நமது கம்யூனிஸ்டிக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இன்றைக்கு விலை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். நாட்டு மக்களுக்கு இன்றியமையாப் பொருள்கள் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டுமென்ற நல்லெண்ணத்தில்தான் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். அதுவும் ஒரு முறை. விலைகளை நிர்ணயித்துப் பார்க்கலாம்.

ஆனால் ஒன்று. இந்த நாடு சமஷ்டி நாடு. தமிழ் நாடு மட்டும் தனித் தியங்குகிற நிலை இல்லை. இன்றைக்கு கூட்டுறவுத் துறையில் பங்கீட்டு முறை முழுமையாக இல்லை. பெரிய வியாபாரிகள் எல்லாம் இன்றியமையாப் பொருள்களின் பங்கீட்டு உரிமைகளைத் தங்கள் கையில் வைத்திருக்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டில்—இன்றியமையாப் பொருள்களின் விலையை நிர்ணயித்து—தமிழ் நாட்டிற்குள் இன்ன விலைக்குத்தான் விற்கவேண்டும் என்று கட்டுப்பாடு செய்தால் இந்த மாநிலத்தில் இருந்து அண்டை மாநிலத்திற்குப் பொருள்கள் போகாதவாறு தடுக்க, அல்லது வேறு மாநிலங்களில் இருந்து இங்கு வருவதைத் தடுக்க—இண்டர் ஸ்டேட் ட்ரேடைக் கட்டுப்படுத்த நமக்கு அதிகாரம் இருக்கிறதா, உரிமை இருக்கிறதா என்றால், இல்லை.

இங்கே திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் சொன்னார்கள். இன்றியமையாப் பொருள்களின் விலை ஏறியிருப்பதற்கான முழுப் பொறுப்பையும் மத்திய அரசின் மீது சுமத்துகிறேன் என்று சொன்னார்கள். இதில் உண்மையிருக்கிறது. நாட்டின் பொருளாதாரத்தை கட்டுப்படுத்தக்கூடிய அளவுக்கு—முடக்கக்கூடிய அளவுக்கு மத்திய அரசு மையமான இடத்தில் உட்கார்ந்திருக்கிறது. நாட்டில் எந்த எந்த இடத்தில் தொழில்களை ஏற்படுத்த வேண்டும், என்ன என்ன தொழில்களை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதை நிர்ணயிக்கக் கூடியவர்களாக—க்ரெடிட் பாலிசி, மானிடரி பாலிசி ஆகியவற்றை வகுக்கக் கூடியவர்களாக அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அப்படி க்ரெடிட் பாலிசி வகுக்கும் போது, மானிடரி பாலிசி வகுக்கும் போது உண்மையில் என்ன செய்தார்கள்?

In order to mitigate inflationary tendencies in our country, they have indulged in some kind of credit policy; for example, the recently announced credit squeeze policy of the Reserve Bank of India.

அவர்கள் இதற்கான காரணங்களைச் சொல்கிறார்கள். ஈசியாக பணம் கிடைக்காவிட்டால், பணப்புழக்கம் குறைந்து, விலைவாசிகள் குறையும் என்று மத்திய அரசு நினைக்கிறது. அதற்கு மாறாக இன்றைக்கு நாட்டில் என்ன நடக்கிறது?

1974 சனவரி 30]

[திரு. எம். ஏ. லத்திப்]

இன்றைக்கு தொழில் துறையில் பல திட்டங்கள் நடைபெறுகின்றன. விவசாயத் துறையில் பல திட்டங்கள் நடைபெறுகின்றன. க்ரெடிட் ஸ்கூலில் பண்ணிவிட்டதால் இன்றைக்கு ப்ரொடெக்ஷன் டிக்ரீஸ் ஆகக்கூடிய நிலைமை தான் நாட்டில் உருவாகியிருக்கிறது.

Instead of there being mitigation of the vigour of the inflationary tendency in our country, what has happened is production has decreased to a substantial extent and that has been telling on the price level and it has had very great impact upon the price level in our country.

என்பதுதான் இன்றைக்கு நாட்டிலே இருக்கிற உண்மையான நிலைமை. இதை மாற்றுவிட வகையில் மத்திய அரசு தீவிரமாக ஒரு முடிவுக்கு வந்தாக வேண்டும். பொருளாதார புத்தகத்தில் பலவற்றைப் படிக்கிறோம். கின்ஸ் பொருளாதாரத்தில் பல வருகிறது. எங்களைப் போன்ற பொருளாதார மாணவர்கள் பலவற்றைப் படித்திருக்கலாம். நாட்டில் இருக்கிற மாறுபட்ட சூழ்நிலை, சமுதாய அமைப்பு, சமுதாயத்தின் எண்ணங்கள், சமுதாயக் கோட்பாடுகள் ஆகியவற்றோடு ஒருமித்துப் பார்க்கிறபோது, ஒரு நாட்டில் சமஷ்டி ஆட்சி நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறபோது, மத்திய ஆட்சியும், மாநில ஆட்சிகளும் ஒருங்கிணைந்து ஒரு பொருளாதார திட்டத்தை வகுத்து, அந்தத் திட்டத்தைச் சமமாகச் செயல்படுத்தியாக வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருக்கும் போது, மத்திய அரசு இதுபோலச் செய்திருப்பது வேடிக்கையாக இருக்கிறது.

திரு. கே. எம். எஸ். சொன்னார்கள். கடந்த பத்தாண்டுகளில் நூறு சதவிகிதம் விலைவாசிகள் உயர்ந்திருக்கின்றன என்று. நாங்கள் கவனமாகப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். கடந்த நான்கு ஆண்டுகளிலேயே நூறு சதவிகிதம் உயர்ந்திருக்கிறது—எந்தப் பொருளை எடுத்துக்கொண்டாலும். இதற்கிடையில்—தொழிலாளர்கள் வேஜ் இன்க்ரீசுக்குப் போராடுகிறார்கள். சில உயர்வுகளைப் பெறுகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் பெறுகிற ஊதிய உயர்வு, பண்டங்களின் விலையேற்றம் ஆகியவற்றின் விகிதாச்சாரத்தைப் பார்த்தால் 50 சதவிகிதம் என்றால் 75 சதவிகிதம் ஆக இருக்கிறது. இதனால் பாதிக்கப்படுகிறவர்கள் யார்? தொழிலாளர்கள்—பிச்சட் இன்கம் க்ரூப்புகள் தான். இந்த மாதம் 300 ரூபாயை வீட்டிலே கொடுத்தால், அடுத்த மாதம் 20 தேதிக்குள் போய்விடுகிறது. வீட்டில் தகராறு. என்ன தாய் வீட்டுக்கு அனுப்பி விட்டாயா என்று கணவன்மார்கள் சண்டைபோடுகிற நிலையைப் பார்க்கிறோம். பிச்சட் இன்கம் க்ரூப்புகள் பெறுகிற ஊதிய உயர்வு அவர்களுக்கு பயன்படாமல் விலை உயர்வு தடுக்கிறது. The surest high of inflationary

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

[1974 சனவரி 30]

economy is the abnormal profitability என்று சொல்வார்கள். சொன்ன அந்தக் கருத்து நிதர்சனமாக நடக்கிறது. ஒரு இனம், ஒரு கூட்டம், abnormal profitability என்ற அந்த முறையிலே அதிக லாபத்தைப் பெறும் கூட்டமாக நாட்டிலே இன்றைக்கு ஒரு சிலர் இருக்கிறார்கள்.

நாட்டின் பொருளாதாரம் அவர்கள் கையிலே சிக்கிக்கொண்டிருக்கிறது. அவர்கள்தான் இந்த நாட்டிலே ஏற்பட்டிருக்கும் பொருளாதார வளர்ச்சியை அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏழை எளிய மக்களின் இரத்தத்தை உறிஞ்சி வாழும் கொடுமைக்காரர்களாக இன்றைக்கு ஒரு சிலர் வாழ்கிறார்கள். ஆகவேதான் இத்தகைய பிளாக் மார்க்கெட் செய்யத் கூடியவர்களாகவும், பதுக்கல்காரர்களாகவும், கள்ள மார்க்கெட் செய்பவர்களாகவும், சர்க்காரால் விநியோகிக்கப்படும் பொருள்களை சரியான முறையில் விநியோகம் செய்யாமல் கள்ள மார்க்கெட்டிலே விற்று அதிகப்படியான லாபத்தைப் பெற்றுத் தங்கள் வாழ்க்கையை வளப்படுத்தும் கொடுமைக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களை 10 ஆண்டு 20 ஆண்டுக்காலம் சிறைச்சாலையில் இடவேண்டுமென்ற ஒரு சட்டத்தை நாம் வகுத்தாலும் அது நியாயம் என்றே நான் கருதுகிறேன்.

இன்றைக்கு நம்முடைய பொருளாதார அமைப்பு, நம்முடைய அரசியல் சட்டத்திலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் ஜீவாதார உரிமைகள் ஏழை எளிய மக்களின் வாழ்விலே விளக்கேற்றி வைக்க, ஏழை எளியவர்களின் வாழ்வில் வளத்தைத் தருவதற்கு அது தடங்கலாகயிருந்தாலும் அத்தகைய திட்டங்களுக்கும், அரசியல் சட்ட உரிமைகளுக்கும் தூக்கியெறிந்து, நாம் ஜீவாதார உரிமைகளோடு வாழ்வதற்காகப் பிறந்திருக்கிறோம். ஆகவே, அத்தியாவசியமான பொருள்கள் கிடைக்காமல் இருக்கும் அந்த நிலைமைகளை மாற்றி சுக வாழ்வு வாழும் நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று நாங்கள் சொல்கிறோம். அதற்குத் தடையாக இருக்கும் நிலைகளைத் தகர்த்தெறிய வேண்டுமென்று நாங்கள் சொல்கிறோம்.

மத்திய அரசு இந்தப் பொறுப்புகளை ஏற்று நடத்துவது, பரந்த இந்திய பூபாகத்திலே, பரந்த இந்திய உபகண்டத்திலே சாத்தியமா என்பதைச் சற்றுச் சிந்திக்க வேண்டும். ஆகவேதான் மாநில அரசுகளுக்கு அதிக அதிகாரங்களைத் தர வேண்டும். பொருளாதார சிக்கலைச் சமாளிக்க, பொருளாதார வளர்ச்சியைப் பெருக்க, பொருளாதாரத் தளர்ச்சியைத் தடுக்க, நாட்டிலே ஏற்படும் பொருளாதார வளர்ச்சிக்குக் குந்தகம் ஏற்படுத்தும் சமூக விரோத சக்திகளைச் சந்திக்க மாநில அரசுகளுக்கு அதிக அதிகாரம் இருக்க வேண்டுமென்று கூறுகிறோம்.

1974 சனவரி 30]

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

(திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார் தலைமை)

விலை நிர்ணயத்தை நீங்கள் செய்து விடலாம். ஆனால் மத்திய அரசு மாநில அரசு எடுக்கும் நடவடிக்கைகளுக்கு உறுதுணையாக இல்லாமல் மாநில அரசு செய்யும் இந்த விலை நிர்ணயத்திற்கு மாற்றமான கருத்துடையதாக இருந்தால் நாம் எடுக்கும் எந்த முடிவும், நாம் வகுக்கும் எந்தத் திட்டமும் நிச்சயமாக வெற்றி பெறாது என்ற எண்ணத்தில்தான் நான் இதைச் சொல்கிறேன்.

இன்றைக்குப் பல பிரச்சனைகள் பேசப்படுகின்றன. ஆனால் ஒன்றை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு மாநிலங்களுக்கு அதிகாரங்கள் வேண்டுமா, வேண்டாமா, என்பதைப்பற்றிப் பல எண்ணங்கள் இருக்கலாம். நான் இந்த நேரத்தில் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மாநிலத்திலே மட்டுமல்லாமல் வேறு எந்த மாநிலத்திலே இருப்பவர்களானாலும், அது குஜராத் மாநிலமாக இருந்தாலும், ஒரிசா மாநிலமாக இருந்தாலும், உத்தரப் பிரதேசமாக இருந்தாலும், மத்தியப் பிரதேசமாக இருந்தாலும், வேறு எங்கே யிருந்தாலும் இன்றைக்கு நாட்டிலேயிருக்கும் ஒரே எண்ணத்தினுடைய ஓட்டமாக இருக்கிறது மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டுமென்று கேட்பது. இது ஏதோ ஒரு குறிப்பிட்ட கட்சிக்காக அல்ல என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நான் மிகுந்த பணிவன்போடு எல்லோரையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடு இந்தப் பிரச்சனையை அணுகாதீர்கள். இன்றைக்குத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சியில் இருக்கலாம், இன்னும் 25 ஆண்டுகளுக்கு அவர்கள் இருக்கலாம், 50 ஆண்டுகளுக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி இருக்கலாம், ஆனால் சாசுவதமாக எப்பொழுதும் அவர்களுடைய ஆட்சியே இருக்கும் என்று நினைத்தால், இன்றைக்கு எதிர்க்கட்சி வரிசையிலே என்னோடு உட்கார்ந்திருப்பவர்களைக் கேட்கிறேன், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்காகத்தான் மாநில சுயாட்சி கேட்கிறது என்று நினைத்தால், நான் அவர்களைக் கேட்கிறேன், திராவிட முன்னேற்றக் கழகமே சாசுவதமாக ஆட்சியில் இருக்கும் என்ற எண்ணத்தை, மாட்சிமையான எண்ணத்தை நீங்கள் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறீர்களா, அந்த அடிப்படையில்தான் இதை நீங்கள் கேட்கிறீர்களா என்பதை அவர்களைப் பார்த்துக் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

எல்லா மாநிலங்களுக்கும்தான் கேட்கிறோம், தமிழகத்திற்கு மட்டுமல்ல, இங்கேயுள்ள கலைஞர் அவர்கள் இன்றைக்கு மாநில சுயாட்சி கேட்கிறார்கள். கலைஞர் அவர்கள் கேட்பது தமிழகத்திற்காக மட்டுமல்ல. (மணியடிக்கப்

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

[1974 சனவரி 30]

பட்டது) காஷ்மீருக்கும் கேட்கிறார்கள், குஜராத்திற்கும் கேட்கிறார்கள், உத்தரப் பிரதேசத்திற்கும் கேட்கிறார்கள், இப்படி எல்லா மாநிலங்களுக்காகவும் தான் கேட்கிறார்கள் என்ற அடிப்படையில்தான் நீங்கள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். மணியடிக்கப்பட்டுவிட்டது. ஆகவே, பேச்சு அதிகமாகியிருந்தாலும் பேச்சிலே உள்ள உண்மையைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். அதைப் புரிந்துகொண்டுவிட்டால் நாட்டிலே ஏற்பட்டுள்ள பொருளாதாரச் சிக்கலுக்கான காரணத்தைச் சமாளிக்க முடியும் என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

விலை நிர்ணயம் செய்யக்கூடிய ஒரு முறையை நாம் வகுத்தால் முடியுமா என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும். அரசு இதைப்பற்றிச் சிந்தித்துப் பரீக் கலாம், இது நல்ல கருத்தாகவும் இருக்கிறது. ஆனால் நீங்கள் விலையை நிர்ணயம் செய்தால் என்ன நடக்கும்? இங்கேயுள்ள நம்முடைய வெகு திறமையான வியாபாரிகள்,

no efficient administration is equal to an ordinary business-man அதைத்தான் நான் சொல்கிறேன். ஐ.ஏ.எஸ். ஆக இருக்கலாம், பெரிய ஆபீசர்களாக இருக்கலாம், திறமையுள்ளவர்களாக இருக்கலாம், ஆனால் ஒரு சாதாரண வியாபாரியினுடைய 'இன்ஜினியூட்டி' க்கு நீங்கள் ஈடு கொடுக்க முடியாது. நீங்கள் விலையை நிர்ணயம் செய்தால் இங்கே உள்ள சாமான்கள் வேறு மாநிலத்திற்குப் பறந்துபோகும். ஆகவே, நான் சொல்வது என்ன வென்றால், இதனுடைய விளைவுகளை எண்ணிப்பாருங்கள்.

என்னுடைய தொகுதி ஆந்திராவை ஒட்டியதாக இருக்கிறது, சித்தூர் மாவட்டம் என்னுடைய தொகுதியை ஒட்டியிருக்கிறது. நாங்கள் பரீக் கிறோம். உணவுத் துறை அமைச்சரவர்களைச் சந்தித்துப் பலமுறை சொல்லி யிருக்கிறோம். அவர்கள் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்தார்கள். இங்கே யிருந்து ஸ்பெஷல் பார்ட்டிகளை அனுப்பினாலும், நான் ஒரு உண்மையைச் சொல்ல விரும்புகிறேன், அதை மக்களுக்குச் சொல்லக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன், இந்த ஆட்சியை நம்புபவனாக இருக்கிறேன். ஆகவே சொல் கிறேன், ஸ்பெஷல் பார்ட்டிகளை அனுப்பினாலும் அவர்களை ஸ்பெஷலாகக் கவனித்தால் அவர்களும் ஸ்பெஷலான ரிப்போர்ட்டுகளைத் தந்துவிடுகிறார்கள் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஆகவே, இது சம்பந்தமாக கடுமையான நடவடிக்கைகளை ஆபீசர்கள் லெவலில், அதிகாரிகள் யாராவது இத்தகைய சமூக விரோத சக்திகளோடு சேர்ந்து சதி செய்து மக்களுக்கு விரோதமான காரியங்களில் ஈடுபட்டால், dismiss them immediately அத்தகைய முறைகளை நீங்கள் செய்துவிட்டால் நல்லது. ஏனென்றால் இதற்கு பெரிய ப்ரொசீஜர்கள் இருக்கின்றன.

[1974 சனவரி 30]

[திரு. எம். ஏ. லத்திப்]

நானும் சட்டத்தைப்பற்றிப் பேச வேண்டிய தூதிருஷ்டமான நிலைமையில் இருக்கிறேன். ஷோ காஸ் நோட்டீஸ் கொடுக்க வேண்டும், ரீசனபில் டைம் கொடுக்க வேண்டும், டிபார்ட்மெண்டல் என்கொயரி வேண்டும், இதையெல்லாம் முடிப்பதற்குள் சம்பந்தப்பட்டவர் டிரான்ஸ்ஃபர் வாங்கிக்கொண்டு சென்று விடுவார், கதை முடிந்துவிடும். அங்கங்கேயுள்ள அசுத்தங்கள் தேங்கி பயங்கரமான நிலைமைகள் ஏற்படுகின்றன. எனவே, உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க இந்தச் சர்க்காருக்கு வேண்டிய அதிகாரங்கள் இருக்கவேண்டும். ஆபீசர்களாக இருந்தாலும், வியாபாரிகளாக இருந்தாலும் அவர்கள்மேல் நடவடிக்கை எடுக்க அதிகாரம் இருக்கவேண்டும். இந்த அரசுக்கு உரிய அதிகாரம் இருக்க வேண்டுமென்பதை நம்முடைய கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் ஆதரித்தால், விலை நிர்ணயம் செய்தால் அது வெற்றி பெறும், இல்லாவிட்டால் முடியாது என்று கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மணலி திரு. சி. கந்தசாமி : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரவர்களே, திரு. தங்கமணி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்துச் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்தத் தீர்மானம் மிகவும் அத்தியாவசியமான தீர்மானம் என்பதைப்பற்றி யாருக்கும் சந்தேகம் இருக்க முடியாது. கடைசியாகப் பதில் சொல்லும் நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள், நாங்களே எல்லாம் செய்துகொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லிவிட்டு, ஆகவே, தீர்மானம் அவசியமில்லை என்று கூறப்போகிறார்கள் என்பது தெரியும். இருந்தாலும் இன்றைக்கு நாட்டிலேயுள்ள நிலைமைகளை யோசிக்கவேண்டும்.

அத்தியாவசியப் பொருட்கள் இன்றைக்குக் கிடைக்காமல் பெரிய கொந்தளிப்பு ஏற்படுகிறது. அந்தக் கொந்தளிப்பை அரசியல் ரீதியாகக் கூடத் திசை திருப்ப முடியுமென்று சொல்லும் நிலைமையில் நாம் வாழ்கிறோம் என்று எச்சரிக்க விரும்புகிறேன். பல மாநிலங்களுக்கு மத்தியில் வருமானம் வித்தியாசமாக இருக்கிறது. பல்வேறு விஷயங்களில் வித்தியாசம் இருக்கிறது.

நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையிலே அத்தியாவசியப் பண்டங்கள் இன்றைக்குச் சரிவர விநியோகிக்கப்படும் என்ற உத்தரவாதம் இல்லை என்பதை ஒத்துக்கொண்டேயாக வேண்டும். பல நடவடிக்கைகள் எடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன, பலர் தண்டிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், பலரிடமிருந்து சரக்குகள் கைப்பற்றப்பட்டிருக்கின்றன. அது உண்மைதான். ஆனால் இத்தனையும் சமாளித்து லாபம் அடிக்கும் வியாபாரிகளில் ஒருசிலர், சுயநலக்காரர்கள் நாங்கள் பதுக்கிய அத்தியாவசியப் பண்டங்களை அதிக விலைக்கு விற்பது,

[திரு. மணலிசி. கந்தசாமி]

[1974 சனவரி 30]

மறைத்து வைப்பது, சந்தர்ப்பம் பார்த்து ஏற்றுவது என்று சொல்லும் அளவில் மக்களுடைய வாழ்க்கையில் சூதாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையாரும் மறுக்க முடியாது. ஆகவே, இந்த விஷயத்தில் எச்சரிக்கையாக இருக்கவேண்டும். அந்த அளவில் மாநிலத்திற்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டுமென்ற பிரச்சனையில் என் போன்றவர்கள் நிச்சயமாகச் சிந்திக்க வேண்டுமென்பதை மறுக்க முடியாது.

இது ஒரு நீண்டகாலப்பிரச்சனை. அது தீருகிற வரையிலே இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய அதிகாரத்தை வைத்துக்கொண்டு அத்தியாவசியமான பொருள்கள் சம்பந்தமாக கடுமையான நடவடிக்கைகள் எடுத்து அப் பொருள்கள் நியாயமான விலையிலே கிடைப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும், ராஜ்யத்திலே அமைதியைப் பரிபாலிக்க வேண்டிய அவசியத்தின் நிமித்தமாக இதை முக்கியமான பிரச்சினையாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இதற்காக எல்லாக் கட்சியினருடைய ஒத்துழைப்பையும் அரசாங்கம் நாட வேண்டும், எல்லாக் கட்சிகளும் ஒத்துழைக்க இந்த விஷயத்தில் தயாராக இருக்கிறார்கள் என்றே நினைக்கிறேன்.

அத்தியாவசிய பொருட்களை விறியோகம் செய்கின்ற உரிமையை கோவாப், ரேடிவஸ்தான் பெரும்பாலும் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்பதிலே ஆட்சேபனை கிடையாது. ஆனால் தனியார்களுக்கு அந்த உரிமையைக் கொடுத்தால் கண்டிப்பான ஷரத்துக்களைப் போடவேண்டும், நியாயமான விலைக்குத்தான் அவர்கள் விற்கவேண்டும், சரக்குகளை மறைக்கக்கூடாது, இப்படிப்பட்ட நிபந்தனைகளோடுதான் அவர்களுக்கு லைசென்ஸ் வழங்கப்படவேண்டும்.

அது மட்டுமல்ல, லைசென்ஸ் வழங்கப்பட்ட கடைகள்தான் விறியோகம் செய்யவேண்டும், எல்லாக் கடைகளிலும் எல்லாவற்றையும் விற்கக்கூடிய நிலைமை இருப்பதால் மார்க்கெட்டிலே அவ்வப்பொழுது ஏற்படுகிற தட்டுப் பாட்டை அடிப்படையாக வைத்து விலைகளை ஏற்றக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. அத்தியாவசியப் பொருட்களை விற்கக்கூடிய கடைகளுக்கு விசேஷ லைசென்ஸ் வாங்கப்படவேண்டும். லைசென்ஸ் வழங்கப்படும்பொழுது நிபந்தனைகளைப் போட்டு அந்த நிபந்தனைகளுக்கு முரண்பாடாக நடந்தால் கடுமையான முறையிலே தண்டனையளிக்கக்கூடிய முறையைக் கொண்டுவரவேண்டும். அடிவான்ஸாக பணம் கட்டுமாறு செய்யவேண்டும்.

நகரங்களிலே சர்வ கட்சியினரைச் சேர்ந்த ஒரு கண்காணிப்புக் கமிட்டி, அமைத்து சில இடங்களிலாவது பரீட்சார்த்தமாக கொண்டுவந்து பாருங்கள், சர்வ கட்சியினரும் போடவேண்டுமென்று சொன்னால் ஆளுங்கட்சியினருக்கு கொஞ்சம் கசப்பாக இருக்கலாம், ஆனால் அவர்களுடைய நன்மைக்காகத்தான்

1974 சனவரி 30]

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

சொல்கிறேன், பிரச்னைகள் சுலபமாகத் தீர்க்கப்படுவதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும், நகரங்களிலே, பெரிய பஞ்சாயத்துக்களிலே, கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களிலே பண்டங்களை நியாயமான விலைக்கு விற்கிறார்களா என்று பார்க்கக்கூடிய பொறுப்பை அவர்களுக்கும் கொடுத்தால் ஆளுங்கட்சியினருடைய பொறுப்புக் குறையும், எல்லாக் கட்சியினருக்கும் பொறுப்பு வந்துவிடும், யுத்த காலத்திலே அப்படிச் செய்யப்படுகிறது.

இன்றைக்கு நிலைமை யுத்த கால நிலைமை மாதிரியாகத்தான் இருக்கிறது. ரயிலிலே, பஸ்சிலே போகிறவர்கள் எல்லாம் விலைவாசியைப்பற்றிப் பேசுகிறார்கள் ஆளுங்கட்சியைப்பற்றித்தான் மோசமாக நினைக்கிறார்கள், அந்த நிலைமையைத் தகாத சக்திகளும் பயன்படுத்தக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. சர்வ கட்சி கண்காணிப்புக் கமிட்டிகள் போட்டால் மற்ற கட்சிக்காரர்களும் இதிலே புகப் பார்க்கிறார்கள் என்று நினைக்காதீர்கள், சகல கட்சியினரும் உங்களுடைய பர்ட்டி ஏற்றுக்கொள்ள முன்வருகிறார்கள் என்று நினைத்து அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும்.

இந்தச் சட்டத்திலே தண்டிக்கப்படுவது வெறும் அபராதம் என்ற முறையிலேதான் இருக்கிறது, அது மட்டும் போதாது, அவர்கள் செய்வது ஒரு பேய்த்தனமான காரியம், மக்கள் வாழ்க்கையிலே அவர்கள் சூதாட்டம் நடத்தித் தங்களுடைய வாழ்க்கை வசதியைப் பெருக்கிக்கொள்கின்ற மனப்பான்மை அவர்களுக்கு வந்திருக்கிறது. ஆகவே, அதை சாதாரணமாக மாற்றிவிட முடியாது, கடுமையான நடவடிக்கைகள் மூலமாகத்தான் மாற்றமுடியும். கைது செய்யப்படுகிறவர்களை ரோடுகள் வழியாக அழைத்துச்சென்று அவர்களை அவமானப்படுத்தக்கூடிய முறையிலே மக்கள் எல்லாம் அவர்களைப் பார்த்து சிரிக்கக்கூடிய அளவிலே கொண்டுவந்தால்தான் மக்கள் மத்தியிலே நாம் தலை குனிந்து செல்ல வேண்டுமே என்று நினைத்து அவர்கள் திருந்துவார்கள்.

ஏற்கனவே நண்பர் கூறியது போல் பிக்ஸட் இன்கம் குரூப், சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள், என்.ஜி.ஓ. க்கள், சிறு விவசாயிகள் இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு வேறுவழியில்லாத காரணத்திலே அவர்கள் நிரந்தரமான சம்பளத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு பாதிக்கப்படுகிறார்கள், குறைந்த வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு அத்தியாவசியப் பண்டங்கள் கிடைக்குமாறு செய்யவேண்டும். பெரிய பெரிய வக்கீல்களாக இருக்கிறவர்கள், லாயர்களாக இருக்கிறவர்கள் தங்களுடைய வருமானத்தை உயர்த்திக்கொண்டே போவார்கள், கேட்டால் விலைவாசி ஏறிவிட்டது என்று சொல்லி பிசைக்கூட கேட்கிறார்கள், அது அம்மையார் அவர்களுக்குத் தெரியும். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு அனுதாபம்

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

[1974 சனவரி 30]

காட்டவேண்டியதில்லை. சாதாரணமாக வாழ்க்குடியவர்கள் வருமானத்தை வைத்து வாழ்க்கை நடத்தமுடியாத நிலையிலே உள்ளவர்கள் வாழ்க்கையிலே வறுமையால் திண்டாடிக்கொண்டிருக்கிறவர்கள், குழந்தைகுட்டிகளோடு கண்ணீர் விட்டுக்கொண்டிருக்கின்றவர்கள் இருக்கிறார்களே, அவர்களுக்கு எல்லாம் கார்டு வழங்கவேண்டும், குறிப்பிட்ட வருமானத்திற்கு மேலாக உள்ளவர்களுக்குக் கார்டு கொடுக்கவேண்டாம், அவர்கள் எங்காவது வாங்கட்டும். இப்படிப்பட்ட கடுமையான நடவடிக்கைகளை எடுத்தால் தான் நிலைமை சீர்படும். இல்லாவிட்டால் அரசியல் குழறல் வரும், அப்படி வந்தால் ஆரோக்கியமில்லாத அரசியல் சக்திகள் அதைப் பயன்படுத்தக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும்.

ஆகவே, தமிழகத்திலே மிக முக்கியமான பிரச்சனையாக இருக்கிறது. இதிலே நீங்கள் சரக்கு போக்கு சொல்லக்கூடாது. அனுபவ பூர்வமாக அனு சர்வ கட்சியினருடைய ஒத்துழைப்பைப் பெற்று சில நகரங்களிலாவது கண்காணிப்புக் கமிட்டிகளை போட்டு நடத்தினால் தான் தீர்வு காணமுடியும். அஹமதாபாத் மற்ற இடங்களில் நடப்பதைப் போன்ற துர்பாக்கியமான நிகழ்ச்சிகள் ஏற்படக்கூடிய சூழ்நிலையை உருவாக்கிவிடக்கூடாது.

தேசிய ஒருமைப்பாடுபற்றி பேசுகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் பேசுகிற தேசிய ஒருமைப்பாட்டிற்கே உலை வைக்கக்கூடிய பிரச்சனை விலைவாசிப் பிரச்சனை, நாட்டிலே ஒற்றுமைக்குக் குந்தகத்தை ஏற்படுத்தக்கூடிய பிரச்சனை. ஆகவே, இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சர்வ கட்சியினருடைய ஒத்துழைப்பைப் பெறக்கூடிய வகையிலே நீங்கள் ஏற்பாடுகளைச் செய்து பரிகாரம் காணவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: தலைவர் அவர்களே, இன்று இன்றியமையாப் பொருட்களுடைய விலைகளை வரையறுத்து நியாய விலையிலே அவையெல்லாம் மக்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய முறையிலே அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்றும் இது மிக மிக அவசியமானது, அவசரமானதும் கூட என்பதை வலியுறுத்தவிரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலைமையிலே ஏதோ பேசிவிடலாம், உலகத்திலேயே விலை ஏறிவிட்டது, அகில இந்தியாவிலேயே விலை ஏறிவிட்டது, தமிழகத்திலே விலையேறிவிட்டது என்று பேசலாம். ஆனால் எதற்குமே தமிழகம் வழிகாட்டியாக இருந்த மாநிலமாக இருப்பது வழக்கம். இன்றைக்கும் தமிழகம் வழிகாட்டியாக இருக்கவேண்டுமென்ற முறையிலேதான் இந்தத் தீர்மானத்தை திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள், எதிர்க்கட்சிகளின் எண்ணத்தைப் பிரதிபலிக்கின்ற முறையிலே அவர்கள்

1974 சனவரி 30]

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். ஏன் தமிழகம் இதிலே வழி காட்டி மாநிலமாக இருக்கக்கூடாது என்ற கேள்விக்கு சவாலுக்குப் பதிலாக அவர்கள் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, எதிர்க்கட்சிகள் பேசுவதையெல்லாம் நல்லெண்ணத்தின் அடிப்படையிலே அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டு ஆற அமர நடவடிக்கை எடுத்தால் நன்றாக இருக்கும்.

விலைகள் எல்லாம் எப்படி ஏறியிருக்கின்றன என்பதைச் சட்டசபை உறுப் பினர் சொல்லி தெரிந்துகொள்ள வேண்டியதில்லை. தமிழகத்திலே உள்ள மக்கள் தவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது அத்தனை பேருக்கும் தெரியும்.

(மாண்புமிகு பொருளைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

கொஞ்ச காலத்திற்கு முன்னாலே படிப்படியாக ஏறிக்கொண்டிருந்த விலைவாசி இன்றைக்கு ஏரோப்ளேனிலே பறக்கிறது. கடந்த ஆண்டிலே 200 சதவீதம் 300 சதவீதம் விலை ஏறியிருக்கிறது. பருப்பு விலை, எண்ணெய் விலை, காய்கறி விலை எல்லாம் ஏறியிருக்கிறது. உயிரோடு உடல் ஒட்டிக்கொண்டிருந்தால் போதும் என்ற அளவிற்குக்கூட பொருள்கள் கிடைப்பதில்லை, வாங்கமுடிய வில்லை. தேவையான பொருட்களைக்கூட மக்கள் வாங்கிக்கொள்ள முடியுமா என்பது கேள்விக் குறியாகவே இருக்கிறது.

லக்ஷரி குட்ஸ், ஆடம்பரப் பொருட்கள் பற்றி கேட்கவேண்டிய கட்டத்தில் நாம் இல்லை. அத்தியாவசியப் பொருட்கள் கிடைக்காத நிலைமை இருக்கிறது. உற்பத்தி என்ன பெருகாமலா இருக்கிறது? பத்து ஆண்டுகாலத்திலே உணவு உற்பத்தி இருந்ததை விட இன்றைக்குப் பெருகி 73 லட்சம் உணவு உற்பத்தி என்று சொல்லப்படுகிறது. இவ்வளவு உற்பத்தியாகியும்கூட என்ன நிலைமையில் தமிழகம் இருந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதைப்பற்றிச் சிந்திக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். 45 லட்சம் டன்னாக இருந்த உற்பத்தி இன்றைக்கு அதிகமாகி ஆகி....

மாண்புமிகு திரு. மண்ணை ப. நாராயணசாமி: உறுப்பினர் அரிசியைப்பற்றி மட்டும் சொல்கிறார்களா? அல்லது எல்லாப் பொருட்களின் உற்பத்தியும் ஜாஸ்தியாகியிருப்பதாகச் சொல்கிறார்களா?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: உணவுப் பொருள்கள் என்று சொன்னேன். நிற்கலானே 73 லட்சம் என்று கொடுத்திருக்கிறீர்கள். சென்ற ஆண்டு மின்வெட்டு, மழையின்மை ஏற்பட்டதால் இப்பொழுது எதிர்பார்த்தது கிடைக் குமா என்று ஏங்கிக்கொண்டிருக்கிறோம் என்று உங்களுடைய கவர்னர் உரையிலேயே சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள்.

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1974 சனவரி 30]

ஆகையால் 43 லட்சம் டன் அளவுக்கு உணவு உற்பத்தியை அதிகரித்திருந்தும் கூட இன்றைக்கும் நிலைமை மோசமாகத்தான் இருக்கிறது. மட்டமான புழுங்கல் அரிசி ஒரு படி 2½ ரூபாய்; உயர்ந்த புழுங்கல் அரிசி ஒரு படி ரூ. 3-20; பச்சரிசி ஒரு படி ரூ. 3-40 க்குப் போகிறது. நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால் ஒரு ரூபாய்க்கு மூன்று படி அரிசி போடுவோம்; விலைவாசியைக் கிடு கிடு கிடு கிடுவென்று கீழே இறக்குவோம் என்றெல்லாம் சொன்னீர்கள்.

இன்றைக்கு என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள்? 'பிரதமரைக் கலந்து கொண்டு உங்களுக்குப் பதில் சொல்லுகிறேன்' என்று இங்கிருக்கக்கூடிய முதலமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளிக்கிறார்கள். நீங்கள் மக்களுக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதி என்ன? எப்படி ஒரு ரூபாய்க்கு மூன்று படி அரிசி கொடுக்க முடியும் என்று நாங்கள் கேட்டபோது, எங்களிடத்தில் ஆட்சியைக் கொடுத்துப் பாருங்கள், நடத்திக் காட்டுகிறோம் என்று சொன்னீர்கள். அப்படிச் சவால் விட்டீர்கள். ஆனால் இன்றைக்கு ஒரு படி அரிசி மூன்று ரூபாய்க்கு விற்கப்படுகிறது. ஒரு ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி அதுவும் இரண்டு நகரங்களில் போட்டதையும் நிறுத்தி விட்டீர்கள். வங்காள தேசப் பிரச்சினை வரும்போது உங்கள் பிரச்சினையையும் நீர்த்துக் கொண்டீர்கள். நாங்கள் இலிமேல் போட மாட்டோம்; நாங்கள் நெருக்கடியில் இருக்கிறோம்; நாங்கள் நெருக்கடியிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ளப் போகிறோம்' என்று சொல்லி விட்டீர்கள். இப்போது மக்களுக்கு என்ன பதில் சொல்லுகிறீர்கள்? இதுவும் இந்திரா காந்தியிடம் கேட்டுத்தான் சொல்ல வேண்டுமா? எதற் கெடுத்தாலும் இந்திரா காந்தியிடம் கேட்டுச் சொல்லுகிறேன் என்ற அவல நிலை இருக்கிறது. சற்றுச் சுய மரியாதையோடு இயங்கிக் காட்டுங்கள்.

நல்லெண்ணெய் ஒரு கிலோ ரூ. 8.80; தேங்காய் எண்ணெய் கிலோ 15 ரூபாய். ஒரு தேங்காய் விலை 1½ ரூபாய். எந்தக் காலத்தில் இப்படி விற்பது. திருத்துறைப்பூண்டி அங்கத்தினர் தெளிவாகச் சொல்லலாம். வக்கீல்களுக்கு என்ன, அவர்களுக்கு என்ன, இவர்களுக்கு என்ன என்றால் என்ன பொருள்? வக்கீல்கள் என்ன தேங்காய் உற்பத்தியா செய்கிறார்கள். வக்கீல்களும் விலை கொடுத்துத்தான் வாங்குகிறார்கள்.

திரு. எம். ஆர். கண்ணன்: இந்தச் சர்க்காருடைய எந்தக் கொள்கையின் அடிப்படையில் விலை ஏறி இருக்கிறது; மக்கள் எப்படிப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று அம்மையார் அவர்கள் கூறமுடியுமா?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: சொல்லத்தான் போகிறேன். கொஞ்சம் அவசரப்படாதீர்கள்.

1974 சனவரி 30]

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் 75 பைசாவுக்கு மேல் தேங்காய் விற்பது கிடையாது. அன்றைக்கு விலைவாசி ஏறிவிட்டது என்று கலெக்டர் ஆபீஸ் முன்னால் மறியல் செய்தீர்கள். 'இறக்கு இறக்கு விலைவாசியை இறக்கு' என்று கூறி மறியல் செய்தீர்கள். உங்களுக்கு அவ்வளவு மறதி இருக்கக்கூடாது. அரசியல் கட்சிகளுக்குக் கொஞ்சம் ஞாபக சக்தி இருக்கவேண்டும்.

தேங்காய் எண்ணெய் விலை 15 ரூபாய்க்கு எந்தக் காலத்தில் விற்பது? நம்முடைய தமிழகத்தைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லுகிறேன். ராஜஸ்தான், குஜராத் என்று சொல்லிக் கொண்டிருப்பதில் பயன் இல்லை. தமிழகத்தைப் பொறுத்தமட்டில் அரசியல்வாதிகள் சுறுசுறுப்பாக இருக்கக்கூடிய மாகாணம். 75 பைசா தேங்காய் விற்பது அன்று நீங்கள் மறியல் செய்தீர்கள்; இன்று 1½ ரூபாய் விற்கிறதே.

திரு. என். இராசாங்கம்: திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எதிர்க்கட்சியாக இருக்கும்போது போராட்டம் நடத்தியது உண்மை. போராட்டம் நடத்திய காரணம் அன்று டில்லியில் ஆட்சி செய்த கட்சியும், மாநிலத்தின் அரசுப் பொறுப்பில் இருந்த கட்சியும் ஒரே கட்சியாக இருந்த காரணத்தால் மத்திய அரசிடம் கூறி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்ற வகையில் செய்யப்பட்டது. நோட்டு அடிப்பது பண வீக்கத்திற்குக் காரணம் என்பது உலகமே அறிந்த முடிவு. அந்த அடிப்படையில் பண வீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்தவில்லை என்றால் விலைவாசியைக் குறைக்க முடியாது. இதுதான் பிரச்சினை.

திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம்: எட்டாயிரம் கோடி ரூபாய் பிளாக் மார்க்கட் மணியும் காரணம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: பண வீக்கத்திற்குப் பல காரணங்கள் இருக்கின்றன. டெபிசிட் பிளான்சிங், ப்ளாக் மார்க்கட் போன்று பல இருக்கின்றன. அதே சமயத்தில் பொருள்விலை ஏறாமல் இருக்க திறமையாக அடக்க முடியும். ஒழுங்காக உற்பத்தி செய்து விநியோகம் செய்தால் சமாளிக்க முடியும்.

தமிழகம் இந்தியாவில் எடுத்துக்காட்டு மாகாணமாக இருக்க முடியும். விலைவாசி ஏற்றத்திற்கு அன்றைக்குச் சவால் விட்டவர்கள் இன்றைக்குக் கவலை இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். மக்களிடத்தில் நாங்கள் ஞாபகப்படுத்துகிறோம்.

இன்றைக்குத் தேங்காய், கொத்தமல்லி, கருவேப்பிலை மற்றும் எல்லாப் பொருள்களின் விலையும் உயர்ந்திருக்கிறது. விறகு குண்டு ஐந்து ரூபாய், ஐந்தேகால் ரூபாய் விற்கிறது. விக்னைட் கரி நெய்வேலியிலிருந்து வருகிறது. மத்திய அரசு உற்பத்தி செய்கிறது. நீங்களே அதை வாங்கி விநியோகம் செய்து விலையைக் கட்டுப்படுத்துங்கள்.

[1974 சனவரி 30]

திரு. நா. வீராசாமி : நெய்வேலி நிலக்கரிக்கு மத்திய அரசாங்கம் விலையை நிர்ணயிக்கிறது. அதற்கு நாங்கள் விலையைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமென்றால் எப்படி என்று புரியவில்லை. அம்மையாருக்குத் தெரிந்தால் வழி சொல்லலாம். மேலும். . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இன்னொரு பேச்சுக்குப் போகக் கூடாது. கிளாரிபிகேஷன் இண்டரஸ்டிங்காக இருக்கவேண்டும். பேசுகின்ற உறுப்பினரின் பேச்சை டைவர்ட் பண்ணுவதாக இருக்கக்கூடாது. கிளாரிபிகேஷன் கேட்ட உறுப்பினர் ஒருவர் சபையிலேயே இல்லை.

திருமதி. த. ந. அனந்தநாயகி : எசென்சியல்ஸ் கமாடிட்டிஸ் ஆக்ட் 1958-ல் என்னென்ன பொருள்களுக்கு விலையை நிர்ணயிக்க முடியும் என்று சொல்லி யிருக்கிறார்கள்.

- (i) cattle fodder, including oil cakes and other concentrates;
- (ii) coal, including coke and other derivatives;
- (iii) component parts and accessories of automobiles;
- (iv) cotton and woollen textiles;
- (v) foodstuffs including edible oilseeds and oils;
- (vi) iron and steel, including manufactured products of iron and steel;
- (vii) paper, including newsprint, paperboard and straw board;
- (viii) petroleum and petroleum products;
- (ix) raw cotton, whether ginned or unginned, and cotton seed and seed; and

இந்த மாதிரி பல பொருள்களுக்கு வரையறுத்திருக்கிறார்கள். மத்திய அரசு இத்தைய அத்தியாவசியப் பொருள்களுக்கு விலை நிர்ணயிக்க அதிகாரத்தை எடுத்திருக்கிறது. செக்ஷன் 5-ல் என்ன சொல்லுகிறது என்றால்

1974 சனவரி 30]

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

5. The Central Government may, by notified order, direct that the power to make orders under Section 3 shall, in relation to such matters, and subject to such conditions, if any, as may be specified in the direction, be exercisable also by—

(a) such officer or authority subordinate to the Central Government, or

(b) such State Government or such officer or authority subordinate to a State Government.

என்று இருக்கிறது. டெலிகேஷன் ஆப் பவர்ஸ் இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: கடலை எண்ணெய்க்கு விலை நிர்ணயிப்பது பற்றி இந்த அரசு மத்திய அரசைக் கேட்டது. லேவி மூலம் கடலையை வசூலிக்க மத்திய அரசை அனுமதி கேட்டோம். இன்றுவரை அளிக்கவில்லை. இதற்கு என்ன சொல்லுகிறார்கள்? மத்திய அரசைக் குறை சொல்லுகிறார்களா, மாநில அரசைக் குறை சொல்லுகிறார்களா?

மாண்புமிகு மன்னை திரு. ப. நாராயணசாமி: கடலையைக் கொள்முதல் செய்ய அனுமதி கொடுக்கவில்லை. 1967-ல் ஆட்சிக்கு வந்தவுடன் சர்க்கரைக்குக் கட்டுப்பாடு செய்து வெளி மாநிலத்திற்கு அனுப்பக்கூடாது என்று கட்டுப்பாடு விதித்தோம். ஹைகோர்ட்டில் தள்ளிவிட்டார்கள். மாநில அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரம் இல்லை என்பதை நீதிபதியே நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் என்ன வாதாடப் போகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: சென்ட்ரல் கமாடிடிஸ் ஆக்டில் என்னென்ன பொருள்களுக்கு விலை நிர்ணயம் பண்ணுவது என்று இருக்கிறது. இன்னும் டிபென்ஸ் ஆப் இந்தியா ரூல்ஸ் அமலில் இருக்கிறது. பல மாநிலங்களில் அதைப் பயன்படுத்தி சில பொருள்களின் விலையை நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். அந்த மாதிரி நம்முடைய அரசு செய்திருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: இப்படியே சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எந்தெந்த மாநிலத்தில் இப்படி நடவடிக்கை எடுத்து எந்தெந்தப் பொருள்களின் விலையைக் கட்டுப்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்று இதுவரை யாரும் சொல்லவில்லை. தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரை நாங்கள் பலரைக் கைது செய்திருக்கிறோம். பாதுகாப்புச் சட்டப்படி பல நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்கிறோம். நாங்கள் எடுத்துக் காட்டியது போல் நீங்களும் எடுத்துச் சொன்னால் போதும்.

[1974 சனவரி 30]

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: எந்தெந்த மாநிலங்களில் அவ்வாறு நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்ற விவரத்தை ஏற்கனவே சொன்னேன். அஸ்ஸாம், மகாராஷ்டிராவில், கேரளத்தில் செய்திருக்கிறார்கள். அது மாத்திரமல்ல. உரம் போன்றவற்றையும் எசென்சியல் கமாடிடிஸ் என்று மத்திய நிமேசேசத்தில் டிக்ளேர் செய்து விலையைக் குறைக்கும் அதிகாரத்தைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். இதையும் நான் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன்.

ஆகவே, அந்தமாதிரியாக அவர்கள் அன்று செய்ததைத் தமிழ்நாடு சர்க்காரால் ஏன் செய்யமுடியவில்லை என்று கேட்கிறேன். அவர்கள் அன்று கேட்டு வாங்கியதை நீங்கள் ஏன் கேட்டு வாங்கவில்லை,

I do not want to score any debating point.

அந்தமாதிரி ஒரு நிலை இருக்கிறது. அப்படி ஏதாவது நீங்கள் இங்கே விலை நிச்சயம் செய்தீர்களா? என்னென்ன பொருள்களுக்கு நீங்கள் இங்கு விலை நிச்சயம் செய்தீர்கள்? இன்னின்ன பொருள்கள் இன்னின்ன விலைக்குத்தான் விற்க வேண்டுமென்று சொன்னீர்களா? அப்படிச் சொல்லி அதற்கு ஏதாவது ஆட்சேபலை ஏற்பட்டதா?

மாண்புமிகு திரு. மண்ணை. ப. நாராயணசாமி: மகாராஷ்டிராவில் 22 பொருள்களுக்கு விலை நிர்ணயம் செய்தார்கள் என்று நீங்கள் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அப்படி நிச்சயம் செய்ததில் ஒரு பொருள் கூட கிடைக்கவில்லை என்று அந்தக் கொள்கையை விட்டு விட்டார்கள்.

கேரளாவில் கூட நேற்றுமுன்தினம் கூட அங்குள்ள புட் செகரட்டரியிடம் பேசிக்கொண்டிருந்தேன். தேங்காய் எண்ணெய்க்கு விலை நிர்ணயம் செய்து விட்டு அப்படி நிர்ணயித்த நான்கு நாட்களில் எங்கள் மாநிலத்தில் தேங்காய் எண்ணெய்யே இல்லாது போய்விட்டதால் அதைக் கைவிட்டுவிட்டோம் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள்.

உடலை எண்ணெய்க்கு விலை நிர்ணயம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்கிறோம். அதை அவர்கள் மறுக்கிறார்கள் என்ற அந்த விளக்கத்தை நான் பல முறை இங்கு எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். அப்படிக்கேட்காதவர்களைப்பற்றி ஒரு முறை கூட தவறிக்கூட பேச மாட்டேன் என்கிறீர்கள். அவர்கள் நாங்கள் கேட்டும் கொடுக்கவில்லை என்பதற்கு எங்கள் மீது பழி சுமத்தவேண்டுமென்று வேண்டுமென்றே நீங்கள் செய்கிறீர்கள்.

1974 சனவரி 30]

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : கேரளாவில் தேங்காய் எண்ணெய்க்கு விலை நிச்சயம் செய்ய முடிகிறது. அப்படி அவர்கள் செய்யும்போது இங்குக் கடலை எண்ணெய்க்கு ஏன் விலை நிச்சயம் செய்யக்கூடாது? அப்படி நிச்சயம் செய்ததற்குப் பிறகு சாமான்கள் போய்விட்டன என்றால் அது வேறு விஷயம். நிச்சயம் செய்ய அவர்களுக்கு அதிகாரம் இருந்தது. அதேமாதிரி இங்கே கடலை எண்ணெய்க்கு இங்கே நீங்கள் விலை நிச்சயம் செய்யுங்கள். இன்ன விலை என்று அறிவிப்புகள், எப்படிக்கிடைக்கிறது என்று பார்ப்போம். கேரளாவில் அப்படி அறிவிக்க அனுமதித்த மத்திய சர்க்கார் உங்களுக்கு அப்படி அறிவிக்க அனுமதிக்காமல் இருந்தால் அன்றைக்கு நாம் பார்ப்போம்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : கேரளாவிற்கு அனுமதி கொடுத்து மத்திய அரசு தமிழகத்திற்குக் கொடுக்கவில்லை என்றுதான் சொல்கிறோம். அப்படிக்கொடுக்கவேண்டுமென்றுதான் சொல்கிறோம். முக்கியமான பிரச்சனை விலை நிர்ணயிப்பதுபற்றியதாகும் என்று சொன்னார்கள். ஒரு பொருளின் விலையை நிர்ணயிப்பது மத்திய அரசின் அனுமதி பெற்று நிர்ணயிப்பது சலபமாக இருக்கலாம். ஆனால் அந்தப் பொருள் மக்களுக்குக் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும். அப்படி விலை நிர்ணயம் செய்து அப்பொருள்கள் மக்களுக்குக் கிடைக்காமல் போய்விட்டன என்பது கேரளா, மகாராஷ்டிரா மாநிலங்கள் விலை நிர்ணயம் செய்து பொருள்கள் கிடைக்காமல் போய் விட்டன என்பது நமக்குக் கிடைத்திருக்கின்ற ஒரு பாடம். அந்தப் பாடத்தைப் படித்து தெரிந்து கொண்ட பிறகு கூட அதைப் புரிந்துகொண்டு நடக்கவில்லை என்றால் தமிழ்நாட்டில் அப்படிப்பட்ட சங்கடமானதொரு நிலை ஏற்படும். அப்படிப் பட்ட சங்கடமானதொரு நிலை ஏற்படாதா என்று சில கட்சிகள் எதிர்பார்த்தால் அதற்கு இந்த அரசு இடம் கொடுக்காது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : ஒரு சங்கடமான நிலையிலிருந்து தப்பித் துக்கொள்ள இந்த வாதத்தை எழுப்பலாமே தவிர விலையை நிர்ணயிப்பது என்பதோடு கூட அந்தப் பொருள்கள் கூட்டுறவு சொசைட்டிகள் மூலம் ஒழுங்காக விநியோகிக்கும் திறமையையும் வைத்துக்கொண்டு விலையையும் நிர்ணயம் செய்யலாம் விநியோகமும் செய்யலாம். கேரளா அல்ல, மஹாராஷ்டிரா அல்ல, தமிழ்நாடு சிறந்த மாநிலம். . . .

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : அரிசி உற்பத்தி செய்கிறோம். நம் தேவைக்கு அதிகமாக இருக்கிறது. கூட்டுறவுத் துறை மூலம் கொடுக்கிறோம். ஆனால் துவரம் பருப்பு வெளி மாநிலங்களில் இருந்து வர வேண்டியிருக்கிறது. அங்கே ஆயிரம் ரூபாய்க்கு விற்கிறார்கள் என்றால் இங்கே எப்படி விலை நிர்ணயம் செய்வது? மத்திய அரசு விலை நிர்ணயித்துக்கொடுத்தால்

[திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி] [1974 சனவரி 30]

தால் நாம் வாங்கி விநியோகம் செய்யலாம். கேரளாவில் விளைகிற தேங்காய்க்கு இங்கே எப்படி நாம் விலை நிர்ணயம் செய்வது? அது மாநில அரசால் முடியாத ஒன்று.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: பொருள்களின் விலைகளை நிர்ணயித்திருக்கிறோம். காய்கறிகளும் கிடைக்கின்றன, சூப்பர் மார்கட்டில் விற்கிறார்கள். உறுப்பினர் அவர்கள் அங்கே போய் வாங்கிக்கொள்ளலாம். உறுப்பினர் அவர்கள் என்ன விலை என்று சொல்லவில்லை. விலை நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: ஒரு அநியாயமான விலையை நிர்ணயித்து விட்டு நியாயவிலை என்று பட்டியல் போடுகிறீர்கள். தேங்காய் எண்ணெய் விலை கிலோ 15 ரூபாய், நல்லெண்ணெய் விலை கிலோ ரூபாய் 8.50 என்று விற்கின்றன. காவேரியில் இருக்கிறது, காமதேனுவில் இருக்கிறது என்றால் வெளிச்சந்தையைவிட கூட்டுறவு அங்காடிகளில் கொஞ்சமாவது வித்தியாசம் இருந்தால் மக்கள் வாங்குவதற்குத் தயாராயிருக்கிறார்கள். நியாயமான விலையை நிர்ணயித்து பொருள்களைக் கொடுக்க உங்களுக்கு மனம் வரவில்லை.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: I got news yesterday that some controlled cloth that was allotted to Thanjavur Co-operative Stores was taken in a car. Unless there is efficient enforcement of rules and machinery to do it, there is no use of fixing the prices. What is the use of fixing the prices without proper machinery to enforce them?

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: That is what I am asking. If you are not efficient to enforce them, there is no use in continuing. There is no use in enforcing orders. You must enforce the orders efficiently.

(Thiru K. M. Subramaniam rose)

MR. DEPUTY SPEAKER: She is interrupted too much. I doubt whether the hon. Member is considering himself as a Minister. He is asking clarifications and other things.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: ஆகவே, நியாயமான விலை நிர்ணயிப்பது பெரிதல்ல. உணவு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதுமாதிரி விலை நிர்ணயித்து விட்டால் கட்டாயம் பொருள்கள் பறந்துவிடும். அதில் சந்தேகம்

1974 சனவரி 30]

கிடையாது. அப்படி நிர்ணயிப்பதற்கு முன்னர் பொருள்கள் பறந்துபோய் விடாமல் அதை மக்களுக்கு விநியோகம் செய்யக்கூடிய அளவிற்கு அதைப் ப்ரொக்யூர் செய்து கூட்டுறவு அங்காடிகள் மூலம் நியாயமான முறையில் நியாயமான விலையில் மக்களுக்குக் கிடைக்கச் செய்வதற்கு வழி செய்யவேண்டும். பெயர் ப்ரைஸ் ஷாப்ஸ் என்று சொல்லி, With all unfair prices ஒரு ஷாப் திறக்கிறோம். அந்த நியாயவிலைக் கடைகளில் பொருள்கள் ஒழுங்கான முறையில் விநியோகம் செய்யப்பட்டவில்லை.

இப்போது கூட்டுறவு அங்காடிகளில் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கூட்டுறவு அங்காடிகளின் நிலை இன்று அதைவிட மோசமாக இருக்கின்றது. கேட்டால் சொல்கிறார்கள், நாங்கள் பல பால் குடங்கள் வைத்திருக்கிறோம், ஒரு குடத்தில் ஒரு துளி விஷம் இருக்கிறது, மற்றப் பால் குடங்கள் எல்லாம் சரியாகத்தான் இருக்கின்றன என்று சொல்கிறார்கள். இருக்கிற 90 சதவிகித பால் குடங்களிலும் விஷம் விழுந்திருக்கிறது. ஒரு இடம் அல்ல, இரண்டு இடங்கள் அல்ல. கேட்டால் உணவு அமைச்சர் அவர்கள் எங்கே நடந்தது, எப்படி நடந்தது என்று சொல்லுங்கள் என்று சொல்வார்கள். விநியோகம் சரியானமுறையில் நடக்கவில்லை. பல மாவட்டங்களிலும் நியாயவிலைக் கடைகளில் நியாயமான விலையில் எங்களுக்குக் கிடைக்கவேண்டிய ரேஷன் பொருள்கள் கிடைக்கவில்லை என்று மக்கள் அன்றாடம் குறை சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கூட்டுறவு அங்காடிகள் மூலம் விநியோகம் செய்தால் ஒழுங்காக நடக்கின்றனவா என்றால் அங்கும் இந்தத் தகராறுதான்.

திருத்துரைப்பூண்டி உறுப்பினர் திரு. கந்தசாமி அவர்கள் மிக அழகாகச் சொன்னார்கள். சர்வகட்சிக் கமிட்டி போடுங்கள் தாலுரா அளவில் அல்லது மாவட்ட அளவில், அப்படிப் போட்டு கூட்டுறவு அங்காடிகள் மூலம் பொருள்கள் ஒழுங்கானமுறையில் விநியோகிக்கப்படுகிறதா என்று பார்க்கவேண்டும். சர்க்கரைக் கார்ட் இருக்கிறது, சர்க்கரை கிடையாது, உரத்திற்கான கார்ட் இருக்கிறது, உரம் கிடையாது, கார்ட் இருக்கிறது நூல் கிடையாது. (குறுக்கீடு) கார்ட்டுக்கு உரிய பொருள்கள் ஒழுங்காக விநியோகிக்கப்படுகின்றனவா என்று கண்காணிக்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: சர்க்கரை இல்லை என்றால் உற்பத்தியாகிற சர்க்கரையில் பாதியை அவர்கள் எடுத்துக் கொண்டுபோய் விடுகிறார்கள். கிடைக்கவில்லை என்றால், இந்திரா அம்மையார் அவர்களைத்தான் கேட்கவேண்டும் ஏன் கிடைக்கவில்லை என்று. உற்பத்தியாகிறது. எல்லாவற்றையும் விட்டு விட்டு, இப்படிப் பேசிக்கொண்டிருந்தால், எப்படி?

[திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி] [1974 சனவரி 30]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: இந்திரா அம்மையார், அவர்கள் சர்க்கரையை எடுத்துக்கொண்டு போகிறார்கள் என்றால் மற்ற மாநிலங்களுக்கு நீங்கள் போகாமலா இருக்கிறீர்கள். சர்க்கரை அதிகமாக உற்பத்தியாகிறது, அதை நாம் மற்ற மாநிலங்களுக்குக் கொடுக்கமாட்டோம் என்றால். . .

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: சர்க்கரை கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னதற்காகச் சொன்னேன். இதை விட்டுவிட்டு வேறுவகையில் பேசுவது என்பது, அப்படி பேச்சை மாற்றக்கூடாது. தட்டுப்பாட்டிற்குக் காரணம் மாநிலத்தில் உற்பத்தியாகிற சர்க்கரையில் பாதியை அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டு பாதிதான் தருகிறார்கள். ஆகவே பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருக்கிறது. எல்லோருக்கும் கொடுக்கவேண்டியதுதான். யாருக்கும் கொடுக்க வேண்டாம் என்று நாங்கள் சொல்லவில்லை. மனிதாபிமானத்தோடு நாம் கஷ்டப்பட்டாலும் கூட மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கொடுக்கிறோம். ஆகவே இப்படி திருப்பிப் பேசக்கூடாது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: கார்ட்டுக்கு இரண்டு, நான்கு, ஐந்து, ஆறு கிலோ என்று கொடுக்கிறீர்களே, அது ஒழுங்காக விநியோகம் ஆகவில்லை என்றுதான் சொல்கிறேன். நீங்கள் கொடுக்கிற சர்க்கரை தேவைக்கு ஏற்ப கொடுக்கவில்லை. இந்திரா காந்தி அம்மையார் எடுத்துக்கொண்டு போவது இருக்கட்டும். கொடுப்பதை ஒழுங்காகக் கொடுங்கள். இந்திரா காந்தி அம்மையார் எடுத்துக்கொண்டதுபோக இருப்பதையாவது நீங்கள் ஒழுங்காகக் கொடுத்தால் பரவாயில்லை.

விநியோக முறையில் தவறுகள் நடக்கின்றன. எல்லாவற்றையும் அதிகாரிகளிடம் கொடுத்தாலும் ஒழுங்காக நடத்தமுடியாது. அதிகாரிகள் அதைப் பற்றிக் கவலைப்படுவது கிடையாது. ஏதோ சாக்குப்போக்கு சொல்லிக் கொண்டிருந்தால் மக்கள் என்ன செய்வார்கள்?

ஒருவேளை சாப்பாடு கூட சாப்பிடமுடியாத அளவிற்கு மக்கள் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். காரணம் எல்லாப் பொருள்களின் விலையும் ஏறி விட்டது. அரிசி விலை கூட ஏறிவிட்டது. உணவுப்பொருள் உற்பத்தி பெருகியிருந்தும் இம்மாதிரி நிலை தமிழ்நாட்டில் இருப்பது சரியல்ல. ஆகவே உற்பத்தியை நாம் மேலும் பெருக்கவேண்டும்.

ஏன் துவரம் பருப்பை இங்கு பயிர் செய்ய முடியாது? கடலையை ஏன் இன்னும் அதிகம் பயிர் செய்யக்கூடாது? ஆயில் வீட்டை ஏன் நாம் அதிக அளவில் உற்பத்தி செய்ய முடியாது?

1974 சனவரி 30]

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

ஒரு சமயத்தில் எல்லாவற்றிற்கும் தீவிர திட்டம் என்று போட்டு உதவி செய்கிறோம். பிறகு எல்லா திட்டத்தையும் எடுத்து விடுகிறோம். இவைகளால் விவசாயிகள் வேதனைப்படுகிறார்கள். நமக்குத் தேவையான பொருள்களை நாமே உற்பத்தி செய்வதற்கு தமிழகத்திலே வழி இருக்கிறது. பிற மாநிலங்களை எதிர்நோக்கி இருக்கவேண்டிய தேவையில்லை. இந்தியாவிலேயே பஞ்சாப், ஹரியானா மாநிலம் தான் முதலிடம் பெற்று இருக்கிறது. அதே போல் தமிழகமும் பெற்று இருக்கிறது, குறைந்த அளவு இயற்கை வளத்தை வைத்துக் கொண்டு சிறந்த அளவில் நாம் உற்பத்தியைப் பெருக்கியிருக்கிறோம். இன்னும் நல்ல முறையில் மக்களுக்குத் தேவையான அத்தியாவசியமான பொருள்களை உற்பத்தி செய்வதற்கு அரசாங்கம் வழிவகை செய்து, அதன் மூலம் மக்களின் துயரை துடைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு லிக்னைட் கோல் கூட 18 ரூபாய் விற்கிறது. கிடைப்பது கூட கடினமாக இருக்கிறது. இதன் விலையையும் கட்டுப்படுத்த மத்திய அரசாங்கத் திடமிருந்து அதிகாரம் எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்.

கேட்டில் பாடர், மற்றும் பல பொருள்களுக்கு விலை நிர்ணயம் செய்யும் அதிகாரத்தை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். வெறும் கடலை எண்ணெய் என்று மட்டும் பேசிக்கொண்டு இருக்காதீர்கள். விலையை நிர்ணயித்து பொருள்களை கூட்டுறவுத் துறையின் மூலம் ஒழுங்காக விநியோகம் செய்யுங்கள்.

கூட்டுறவுத் துறை ஒழுங்காக செயல்படவேண்டுமானால், அங்கே ஏதேனும் தகராறு என்றால் உடனடியாக அங்கே நடவடிக்கை எடுக்க உங்களுக்கு தைரியம் வேண்டும். தஞ்சாவூர் மல்டி-பர்பஸ் கோவாபரேடிவ் சொசைடியில் 1¼ லட்சம் ரூபாய்க்கு கோணிப்பை காணாமல் போயிருக்கிறது. புகார் பட்டியலில் கூட அதைச் சேர்த்துக் கொடுத்திருந்தார்கள். என்ன பதில் கொடுத்தீர்கள்? அங்கேயுள்ள டைரக்டர்கள் ராசிஇமா செய்து விட்டார்கள், ஆகவே நடவடிக்கை எடுக்க முடியவில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எப்படி மக்களுக்கு கூட்டுறவுத்துறை மூலம் நம்பிக்கை வரும்?

கிடைப்பதை சரியான முறையில் விநியோகிக்கவேண்டும். தமிழ் நாட்டிலே தான் கன்சூமர் கோவாபரேடிவ் சொசைடிகள் நல்ல முறையில் ஆசம் பித்து இருக்கிறோம். அவற்றை சரியான முறையில் நடத்தி, அதன் மூலம் உணவுப்பொருள்கள் விநியோகம் செய்தால் மக்களுக்கு நல்ல விதத்தில் நன்மை ஏற்படும். இன்று இருக்கும் உணவுப் பொருள்களின் விலையேற்றத் தைத் தடுப்பதற்கும், குறைப்பதற்கும் வசதியாக இருக்கும்.

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1974 சனவரி 30]

நம்முடைய நாட்டு மக்கள் கேட்பது என்ன? உற்பத்தியைப் பெருக்கி இருக்கிறோம், எங்களுக்கு இரண்டு வேளை சோறு கிடைக்கச் செய்யுங்கள், நியாயமான விலையில் என்று தான் சொல்கிறார்கள். ஆகவே, விலையைக் கட்டுப் படுத்த வினியோக முறையைச் சரிசெய்யுங்கள் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

இந்த அரசாங்கம் தைரியமாக பல நடவடிக்கைகளை எடுத்தால் கட்டாயமாக நாம் உண்மையாக நேர்மையாக மக்களுக்கு எல்லாப் பண்டங்களையும் கொடுக்க முடியும்.

சர்க்கரை கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னால், இந்திரா காந்தி எடுத்துக் கொண்டு போய்விட்டார்கள் என்ன செய்வது என்று சொல்கிறார்கள். கொடுத்து இருக்கிற சர்க்கரையை சரியாக விநியோகிக்காமல் இப்படிப்பட்ட பதிலிச் சொல்லி அரசாங்கம் தப்பித்துக்கொள்ளும் அவல் நிலைமை இருக்குமானால், மக்கள் அதற்குத் தக்க பதிலை, தக்க நேரத்தில் தருவார்கள் என்று சொல்லி என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இன்னும் 35 நிமிடங்கள் இருக்கின்றன. டாக்டர் ஹாண்டே, நீங்கள் எவ்வளவு நேரம் எடுத்துக்கொள்ளீர்கள்?

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : 10 நிமிடங்களில் முடித்து விடுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நிறைய உறுப்பினர்கள் பேச இருக்கிறார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லவேண்டும்.

DR. H. V. HANDE : Hon. Deputy Speaker, Sir we have been watching a very fairly interesting exchange of words between different sections of the House, one section blaming the Central Government and another section blaming the State Government. But my submission is that both the Governments are at fault, a grievous fault, for the tragic situation that we are facing in our State, namely, the high spiralling of prices of essential commodities. It is in this context that my distinguished Friend, Thiru K. T. K. Thangamani, has brought forward the Non-official Resolution and that is what I surmise.

It is the unscientific policy of the Central Government that is to a great extent responsible for the spiralling of prices. At the same time the defective distribution machinery of the State

1974 சனவரி 30]

[டாக்டர் எச். வி. ஜார்ன்டே]

Government is also responsible for the chaotic condition that is being watched, felt and suffered by the public, especially middle classes and poor classes. Unless the whole thing is properly viewed in proper perspective and actually treated on a war footing, we will not be able to solve this problem. In fact the middle classes have been ground to a fine powder by the spiralling prices on the one side and the population explosion on the other.

Now, I would confine myself to certain constructive suggestions which will be possible for the State Government to adopt.

One of them is increased mass scale production of essential commodities. I expect the Hon. Minister, Thiru Mannai Narayanaswamy to reply to this point. He must be able to guide the House or give some guide-lines as to the methods the State Government are going to adopt to increase the production of essential commodities on a mass scale and that will to a certain extent alleviate the suffering of our poor people. But he has not so far disclosed the methods he is going to adopt and he has kept them as top secret. He must inform the House the method he has got to streamline the distribution of essential commodities.

Time and again in this House, we have mentioned facts and figures to show that essential commodities are not properly distributed, whether they are fertilisers or foodgrains. So, we have to streamline the distribution of foodstuffs.

Now, I would like the Hon. Minister to address himself to the credit squeeze which has been touched here and there by a few hon. Members. Unless a selective credit squeeze policy is adopted by the Central Government, we cannot increase the production of basic commodities. So, it is the duty of the State Government to impress upon the Centre that the selective credit squeeze policy must be adopted.

Now what happens is, a blanket credit squeeze is adopted which has only helped the blackmarketeers who have influence with the Central Government and the Banks. They are able to borrow at low interest and charge higher interest to others. The small-scale industrialists do not get any help. Now the entire small-scale industry has come to a grinding halt.

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

[1974 சனவரி 30]

The Hon. Minister for Industries is not here. The production in the small-scale sector has been affected and they have been completely ruined. No statistics are being collected by the Government. What is the Department doing? They must collect statistics and impress upon the Centre that the blanket credit squeeze policy should not be adopted.

With regard to fertilisers, the cost of fertilisers has gone up. Even the Hon. Chief Minister has stated the other day that they could get only half the quantity of fertilisers asked for. Even that quantity is not properly distributed. I have got proofs to show that farmers have to get it at blackmarket price.

The other day a couple of persons from a village near Maduravayal gave me facts and figures. One particular shop-keeper who is a graduate has been given the quota for sale of fertilisers. He writes post-cards to the cardholders . . .

ஒரு கார்டு எழுதியிருக்கிறார்கள். அந்த கார்டுஹோல்டர்ஸ்ஸோட நெம்பரெல்லாம் அவர் வைத்து இருக்கிறார். கடை வைத்து இருப்பவர் அரசாங்கத்தால் நியமிக்கப்பட்டவர். அவர் ஒரு பட்டதாரி. அவர் கார்டு வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கு எல்லாம் கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: அந்தக் கடை பெயரைச் சொல்லுங்கள்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: அவர் கையால் கையெழுத்துப் போட்டது, ஜெயசேகர், 24, வேலன் நகர், கோயம்பேடு. அந்தக் கடிதத்துடன் சென்ற பொழுது, அந்த விவசாயிக்கு கடை முதலாளி சொல்கிறார், உரிமையாளர் சொல்கிறார். 'நாங்கள் ரூ. 61-க்கு உங்களுக்குக் கொடுக்க முடியாது. ரூ. 130 கொடுத்தால்தான் கொடுக்க முடியும்' என்று பச்சையாக பகிரங்கமாகச் சொல்கிறார்.

I may bring it to the attention of the Hon. Minister. I have got concrete examples at my disposal. The persons who have complained are prepared to come and prove it.

(திரு. வீராசாமி எழுந்திருந்தார்)

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: சந்தேகத்திற்கு இடமில்லாமல் நான் சொல்லி முடித்துவிடுகிறேன். நேரம் இல்லை. இல்லாவிட்டால் யீட்டு பண்ணுவதற்கு தயாராக இருக்கிறேன்.

1974 சனவரி 30]

MR. DEPUTY SPEAKER: Since it is private members' day, it is tradition to allow any member to have his views cleared.

திரு. நா. வீராசாமி: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குக் கொடுத்ததாகச் சொன்னாரே அந்தக் கடிதத்தில் ரூ. 130 கொடுத்தால்தான் உரம் இருக்கிறது என்று அப்படி ஏதாவது எழுதப்பட்டிருக்கிறதா? உரம் வாங்குகிறவர்கள் எப்படியும் சொல்லலாம். அந்தக் கடிதம் இருக்கிறது என்பது உண்மையாக இருக்கலாம். ஆனால், அந்தக் கடிதத்தில் ஒரு மூட்டைக்கு ரூ. 130 கொடுத்தால்தான் உரம் கொடுக்கப்படும் என்று ஏதாவது எழுதப்பட்டிருக்கிறதா என்று பாருங்கள்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: நீங்கள் கேட்கக்கூடிய கேள்வி மறைமுகமாக சடை உரிமையாளருக்கு சாதகமாக இருக்கலாம். (திரு. வீராசாமி எழுந்திருந்தார்). நான் பேசி முடித்து விடுகிறேன்.

திரு. நா. வீராசாமி: ஒரு நோக்கம் கற்பிக்கக்கூடாது. கடைக்காரருக்கும் எனக்கும் என்ன சம்பந்தம்? அவர் ஏதோ திண்டிவனம், மதுராந்தகம் என்று சொல்கிறார்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னே ப. நாராயணசாமி: நீங்கள் ஒருவருக்கொருவர்களுக்கே பேசிக்கொண்டிருக்க வேண்டியதில்லை. சட்ட விரோதமாகச் செய்தால், சர்க்கார் நிர்ணயித்த விலைக்கு அதிகமாக விற்பனை நிச்சயம் நடவடிக்கை எடுக்கமுடியும். நிச்சயம் அதைப்பற்றி நடவடிக்கை எடுப்போம்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதை நான் உண்மையாக வரவேற்கிறேன், பாராட்டுகிறேன். மதிப்பிற்குரிய வீராசாமி அவர்கள். . . (திரு. வீராசாமி எழுந்திருந்தார்) நான் பேசி முடித்து விடுகிறேன். பிறகு யீல்டு பண்ணுகிறேன்.

இப்பொழுது அவர்கள் எடுத்துரைத்த வாதம் மறைமுகமாக கடை உரிமையாளருக்கு சாதகமாகப் பயன்படலாம் என்ற அச்சத்தின் காரணமாகச் சொல்கிறேன். அவர்களுக்கு உள்நோக்கம் கற்பிக்கவில்லை. நான் ஒன்று சொல்கிறேன். கடைக்காரர் எழுதுகிறார் உரம் இருக்கிறது என்று, விவசாயிகள் வருகிறார்கள். அப்படித்தான் அவர்களை வரவழைக்கிறார்கள். கடைக்கு வந்ததற்குப் பிறகு ரூ. 130 கொடுத்தால்தான் வாங்கிக்கொண்டு போகலாம் என்று சொல்வார். எந்தக் கடைக்காரனும் மடையன் அல்ல, அந்தக் கடிதத்திலேயே உரத்தின் பிளாக் மார்க்கெட் விலை ரூ. 130 என்று எழுதுவதற்கு.

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே] [1974 சனவரி 30]

நான் இப்பொழுது என்ன சொல்கிறேன் என்றால், அவர்கள் எனக்கு வந்து குற்றச்சாட்டைக் கொடுத்தார்களே, அவர்களுடைய விலாசத்தை நான் இங்கே எழுதி வைத்திருக்கிறேன். எந்த நேரத்தில் அமைச்சர் கூப்பிட்டாலும் கூட, நாங்கள் சாட்சியம் சொல்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். கூப்பிட்டால் நாங்கள் வருகிறோம் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால் இது ஒரு துளி விஷம் குடப் பாலில் கலந்திருக்கிறது. அன்றைக்கே முதல் அமைச்சர் உரத்தைப்பற்றி கூறும்பொழுது, இந்த ஆதாரங்களெல்லாம் என் கையில் இருந்தது. அந்த நேரத்தில் குறுக்கிடவேண்டாம் என்று இருந்தேன். எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், ஒரு குடம் கிடையாது, பல குடங்கள். மதிப்பிற்குரிய அம்மையார் அவர்கள் பல குடங்களில் இருக்கக்கூடிய விஷம் என்று சொன்னார்கள். திட்ட வட்டமாக அதற்காகத்தான் நான் சொல்கிறேன்.

நீங்கள் விற்கக்கூடிய நிலைமையை ஸ்டீர்மின் செய்பவர்கள். டிஸ்ட்ரிபியூஷன் பாலிசியை ஸ்டீர்மின் செய்பவர்கள். அதைச் செய்யாவிட்டால் நீங்கள் அரைகுறையாகப் பண்ணுகிறீர்கள். உங்களுக்குக் கிடைக்கின்ற உரம் போதாது, ஒத்துக்கொள்கிறேன். அதற்காக மத்தியசர்க்காரோடு வலிமை யாகப் போராடுங்கள். நானும் உங்களோடு சேர்ந்து தாக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். ஆனால் உங்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய உரத்தை சரியாக கொடுக்க வேண்டும். அது உங்கள் பொறுப்பு. அதற்காகத்தான் ஸ்பென்லோ அண்டு ஜார்ஜின்ஸ் உபமானத்தைச் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: நீங்கள் சொல்கின்ற தனியார் ஏஜென்டுக்கும் நமக்கும் சம்பந்தம் கிடையாது. பூல் ஸ்டாக் பூராவும் கூட்டுறவுத் துறை மூலம் விநியோகம் செய்கிறோம். தனியாருக்குக் கொடுக்கப்படுவது மத்திய சர்க்காரால் கொடுக்கப்படுகிறது. 66-2/3% உள்ளதை அவர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர் அவர்களுடைய ஏஜெண்ட். அதற்கு அவர்கள்தான் ஜவாப்தாரியே தவிர வேறு இல்லை. நடவடிக்கை எடுக்கிறேன் என்றால், நிர்ணயிக்கப்பட்ட விலையை விட அதிகமாக விற்பார்கள் என்று எங்கள் கவனத்திற்கு வருமேயானால், அதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க முடியும்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதற்கு அதிகாரம் உங்களிடம் இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: உங்கள் உதவிக்காகச் சொல்கிறேன். நடவடிக்கை எடுக்கின்ற அதிகாரம் மட்டுமல்ல. முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அன்றைக்கே விளக்கம் ஒன்று சொன்னார்கள்.

1974 சனவரி 30]

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

வழக்குத் தொடருவதற்கு அதிகாரம் இருக்கிறதே தவிர, அதிக விலைக்கு விற்பனையாளர்கள் என்றால், கான்பிஸ்கேட் பண்ணி எடுத்துக்கொள்ள வேறு ஒரு வருக்குக் கொடுப்பதற்கோ அல்லது ஏஜன்சியை ரத்து செய்வதற்கோ அதிகாரம் இல்லை.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: அந்த அதிகாரத்தையாவது பயன்படுத்த வேண்டும் என்று உங்களிடம் நான் சொல்கிறேன். இருக்கக்கூடிய அரைகுறை அதிகாரம் என்று சொல்கிறீர்களே, அந்த அதிகாரத்தையாவது பயன்படுத்தினால் நன்றாக இருக்கும்.

இரண்டாவதாக, நான் குறிப்பிட விரும்புவது என்னவென்றால், ஒரு மசோதா இங்கே. . .

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: இதே மன்றத்தில் நேற்று ஒரு மசோதா சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் அதிக அதிகாரம் எடுத்துக்கொள்ள உங்களுக்கும் அதிகாரம் இருக்கிறது. சர்க்குகளை எடுத்துக்கொள்ள. . .

மாண்புமிகு திரு. மன்னே ப. நாராயணசாமி: வாகனத்தைப் பிடித்து அதைக் கொண்டுபோய் மாஜிஸ்ட்ரேட்டிடம் கொடுத்தோம் என்றால், வாகனத்தை விட்டுவிடுகிறார்கள். நீதிமன்றத்தில் வழக்குப்போடுவது என்றால், அதிலே கலெக்டர் பொருளை மட்டும் தான் எடுத்துக்கொண்டு வழக்குப் போட உரிமை இருக்கிறது. வாகனத்தை பறிமுதல் செய்வதற்கு கலெக்டருக்கு அதிகாரம் வாங்கித் தருவதற்கு சட்டத்தில் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறோம். பிடிக்காமல் இல்லை. பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்க்கு பிடித்திருக்கிறோம். அதைப்பற்றிய விவரம் பின்னால் சொல்கிறேன். அதற்கு நேரம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதுபோல் அந்த அதிகாரத்தை சரியான வகையிலே பயன்படுத்தவேண்டியது நம்முடைய மாகாண சர்க்காரின் கடமை என்று மீண்டும் வலியுறுத்திச் சொல்கிறேன். பல இடங்களிலே சரியான வகையிலே, திறமையான வகையிலே இந்த அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டை இந்த மன்றத்தில் சொல்வதற்குத்தான் இந்த ஆதாரத்தைச் சொன்னேனே தவிர, வேறு ஒன்றும் கிடையாது. அந்த ஆதாரத்தின் மூலம் நீங்கள் செய்யவேண்டிய அளவுக்கு உங்கள் கடமைகளைச் செய்ய தவறிவிட்டீர்கள் என்று தான் நான் சொல்கிறேன். வேறு ஒன்றும் கிடையாது.

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே] [1974 சனவரி 30]

‘பிரைவேட் செக்டாரில் அவர்கள் கொடுக்கிறார்கள். கோவாப்ரேடிவ் செக்டாரில் பெர்டிலைசரை நாங்கள் விற்கிறோம்’ என்று சொன்னார்கள். கோவாப்ரேடிவ் செக்டார். இன்றையதினம் நம்முடைய மாகாண சர்க்கார் கையில் அகப்பட்டுக்கொண்டு எந்த வகையிலே இருக்கிறது என்பதை யாராவது மறுக்க முடியுமா? எனக்கு முன்பு பேசிய அம்மையார் அவர்கள் திருவாரூர் கோவாப்ரேடிவ் சொசைடியைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். நான் பல ஆண்டுக்கு முன்பாக ஒரு கேள்வியை இந்த மன்றத்தில் எழுப்பியிருந்தேன், ஸ்டார்டு குவெஸ்சன். கடைசி வரையில் அதற்கு பதில் வரவேயில்லை.

எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், கோவாப்ரேடிவ் செக்டாரைப் பொறுத்த வரையில் பல்வேறு நேரங்களில் பல்வேறு இடங்களில் ஊழல்கள் இருக்கின்றன, தவறுகள் நடைபெறுகின்றன என்று அழுத்தம் திருத்தமாக இந்த மன்றத்திலுள்ள எல்லா அங்கத்தினர்களும் எல்லாக் கட்சிகளின் சார்பாக, ஆளும் கட்சி உட்பட கூட்டுறவுத் துறை மான்ய விவாதத்தில், சென்ற ஆண்டு விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொண்டபோதும், அதற்கு முன்பு நடந்த விவாதத்தின் போதும், பல்வேறு உறுப்பினர்களும், ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் உட்பட கட்சி வேறுபாடு இல்லாமல் இந்த மன்றத்தில் எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். இதை யாராலும் மறுக்க முடியாது. இப்பொழுது புதிதாக உணவு இலாகாவை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கக்கூடிய மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர் அவர்களும் மறுக்க முடியாது. (குறுக்கீடு) இந்த இலாகா முதலில் மதிப்பிற்குரிய ஆதித்தனார்கையில் இருந்தது. இப்பொழுது இந்த இலாகா உங்கள் கையில் இருக்கிறது. நீங்களும் இதை மறுக்க முடியாது என்பதற்காகத்தான் சொன்னேன்.

ஆகவே, நான் மீண்டும் சொல்கிறேன். கோவாப்ரேடிவ் செக்டாரை வைத்துக்கொண்டு எவ்வளவோ நன்மைகளைச் செய்துவருகிறோம் என்று சொல்லாம். ஆனால், நீங்கள் இதைச் செய்ய தவறிவிட்டீர்கள் என்ற குற்றச் சாட்டை உங்கள் மீது சுமத்துகிறேன். கோவாப்ரேடிவ் செக்டாரை நீங்கள் நான்-கோவாப்ரேடிவ் செக்டாராக செய்துவிட்டீர்கள். இதைத் தவிர்ப்பதற்கு நீங்கள் ஏதாவது திட்டம் போட்டிருக்கவேண்டும்.

இறுதியாக, சில நாட்களுக்கு முன்பாக ஒரு மகஜர் நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களுக்கும், முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கும் சென்னை ஜனநாயக மாதர் சங்கத்தின் சார்பாக தரப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே சில கான்கிரீட் ஸஜெஷன்ஸ், பிராக்டிகல் ஸஜெஷன்ஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தாய்மர்கள் ஏறத்தாழ 5,000 பேர்கள் அவர்கள் சார்பாக ஒரு மனுவைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதிலே சில பிராக்டிகல் ஸஜெஷன்ஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய அரசாங்கம் அதைச் செயல்படுத்தினால் நன்றாக இருக்கும். இது பற்றிய விவாதத்தை அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லவேண்டும்.

1974 சனவரி 30]

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

கடைசியாக முடிப்பதற்கு முன்னால் ஒரு விண்ணப்பத்தை உங்கள் மத்தியில் வைக்கிறேன். ஃபேர் பிரைஸ் ஷாப்பில் பொருள்களை விற்கிறோம் என்று சொல்கிறீர்கள். அப்படி விற்கின்ற நேரத்தில் எந்தப் பொருள்கள் எப் பொழுது கிடைக்கின்றது என்பது கன்ஸ்யூமர்ஸுக்குத் தெரியாத நிலை ஏற்படுகிறது. அது மட்டுமல்லாமல். . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சீக்கிரம் முடித்துவிடுங்கள்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : மற்றவர்கள் எடுத்துக்கொண்டதில் பாதி நேரமாவது நான் எடுத்துக்கொள்கிறேன். நீங்கள் முதலிலேயே டைம் பிக்ஸ் பண்ணியிருக்க வேண்டும். விவாதம் ஆரம்பிப்பதற்கு முந்தியே சொல்லியிருந்தால், டயத்தை ஈசுவிடப்பிளாக டிஸ்ட்ரிப்யூஷன் செய்யலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் ஆரம்பத்திலேயே 10 நிமிடம் கேட்டீர்கள். நீங்கள் 12-52-க்கு ஆரம்பித்தீர்கள். தீர்மானத்தைக்கொண்டு வந்த தங்கமணி அவர்கள் எப்படியாவது இதை இன்று முடித்து, தான் பதில் சொல்லி, அடுத்த தீர்மானத்தை சபை முன் வைத்துவிடவேண்டும் என்று கருதுகிறார். நீங்கள் பேசிய பிறகு மினிஸ்டர் பதில் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, அதற்குத் தகுந்தாற்போல் சீக்கிரம் முடித்துக்கொண்டு விடுங்கள்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : ஒரு விஷயத்தை மட்டும் தெளிவாகச் சொல்லிவிட்டு முடித்து விடுகிறேன். தலைவரவர்களே, திரு. கே. எம். எஸ். முதலில் ஆரம்பித்தார்கள். அடுத்து நான் தான் பேசவேண்டுமென்று கேட்டேன். லத்திப் அவர்கள் பேசுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். பிறகு பேசலாம் என்று சொன்னார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் 10 நிமிடங்கள் தான் கேட்டிருக்கிறீர்கள். அதற்கும் மேலேயே பேசியிருக்கிறீர்கள். சீக்கிரம் முடித்து விடுங்கள்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : முடித்து விடுகிறேன். 2 நிமிஷத்துக்குள். மற்றவர்கள் எடுத்துக்கொண்டதில் பாதி நேரத்தைத் தான் நான் எடுத்துக் கொள்கிறேன். முதலில் பேச அனுமதித்திருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். துர்பாங்கியமான நிலை. என்ன செய்வது? சீக்கிரம் முடித்து விடுகிறேன்.

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே] [1974 சனவரி 30]

Prices of commodities sold in the fair price shops should be brought down. More commodities like oil, pulses, firewood, etc., should be distributed through these shops and more such shops should be opened.

இன்னும் ஏராளமான ஷாப்புகள் துவக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

An announcement from the Civil Supplies Department as to what is available that month per card holder should be displayed in the fair price shops. This will also help to eliminate, to some extent at least, the corrupt practice by the shop-keepers.

Since at present there is no day fixed for the supply of ration items, people are asked to come every other day to the shop only to return empty-handed.

“நாளைக்கு வாருங்கள், நாளைக்கு வாருங்கள்” என்று சொல்கிறார்கள். எனவே, எந்தெந்த நாளைக்கு வரவேண்டுமென்று தெரிவாகச் சொன்னால் நன்றாக இருக்கும்.

அடுத்து, வெயிட்ஸ் அண்டு மெஷர்ஸ்—சரியாக இருப்பதில்லை. அவற்றை பாக்கெட்டில் போட்டு கரெக்டான முறையில் கொடுத்தால் பொருள்கள் சரியான வகையில் இருக்கும்.

அடுத்து ஷுகர் கோட்டா—ஏழை மக்கள் குறை சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பணக்காரர்களுக்கு அதிகமாக தந்து விடுகிறார்கள், ஏழை மக்கள்—பெரிய குடும்பம் உள்ளவர்களுக்கெல்லாம்—குறைவாகக் கொடுக்கிறார்கள். ஆகவே இந்தக் குறைகள் எல்லாம் எந்த முறையில் இருக்கின்றன என்று பார்த்து அவர்களுடைய குறைகளை சீக்கிரம் தீர்த்து வைத்தால் நன்றாக இருக்குமென்று கூறி என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: தலைவரவர்களே, கனம் உறுப்பினர்கள் இங்கு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் அத்தியாவசியப் பொருள்கள் கட்டுப்பாடு தீர்மானத்திலே நல்ல விளக்கங்கள் எல்லாம் தந்திருக்கிறார்கள். இந்தக் கொள்கைகளை நான் ஒத்துக்கொள்ள மாட்டேன் என்று பெரியவர் மணலி அவர்கள் சொன்னார்கள். எந்தக் கொள்கை நல்ல கொள்கையாக இருந்தாலும் அதிலே தீவிரம் காட்டுகின்ற கட்சி எங்கள் கட்சி என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இருக்கின்ற அதிகாரத்தை எப்படி பயன்படுத்தினால் மக்களுக்கு நன்மை செய்ய முடியும் என்ற ஒரே குறிக்கோளிலே தான்

1974 சனவரி 30] திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி]

செயல்பட்டுக் கொண்டு வருகிறோம். குறைகளைப் போக்குவதில் எங்களுக்கு மட்டும் பொறுப்பு அல்ல. எதிர்க் கட்சியாக இருக்கக் கூடியவர்களுக்கும் பொறுப்பு அதிகமாகத் தேவை.

பொதுவாக எல்லோரும் சேர்ந்து உண்மையை பேசி, மக்களுக்கு நன்மை பயக்கத்தக்கவைகளை செய்ய வேண்டும். அன்னத்தில் பின்னத்தை கலப்பது போல என்ற முறையில் பாதகர்கள் செய்துவருகிறார்கள். அதையெல்லாம் சமாளித்து, மக்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்ற ஒரு சர்க்கார் எடுக்கின்ற நடவடிக்கைகளை பாராட்ட வேண்டும். குறைபாடுகள் இருந்தால், எடுத்துக் காட்டினால் அவற்றை அகற்ற வேண்டியது ஆளுங்கட்சியின் பொறுப்பு. இந்த மனித பண்பாட்டை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அதை விட்டு, ஏதோ தங்கள் பேச்சின் திறமையால், “ஆறு கிலோ சர்க்கரைக்கு இவ்வளவு கொடுக்கப்பட்டது, வெறும் அட்டையோடு திரும்பி வந்து விட்டேன் என்றெல்லாம் அலங்காரமாகச் சொல்வது ஏதோ பத்திரிகை விளம்பரத்திற்குப் பயன்படுமே தவிர, நடைமுறைக்கு ஒத்துவராது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : தலைவரவர்களே, நான் எனக்குக் கொடுக்கப் பட்டதைச் சொல்லவில்லை. ஊரில், மக்களுடைய பிரச்சனையைத் தான் சொன்னேன். அது மட்டுமல்ல. அமைச்சர் அவர்கள் எப்போதும் நான் சொன்னதைத் தான் பெர்சனலாக எடுத்துக் கூறுகிறார்கள். அது ஏனென்று தெரியவில்லை....

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : நானும் உங்கள் கவலையைப் பற்றி சொல்லவில்லை. மக்களைப் பற்றித் தான் கவலைப் படுகிறேன். அவர்கள் பேசியதால் பதில் சொல்லித் தான் தீரவேண்டிய நிலையில் இருப்பதால் இதைக் கூறினேனே தவிர வேறல்ல. சர்க்கார், எல்லாவற்றையும் நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்று அக்கறை காட்டுகிறோம். இருந்தாலும் எங்களுக்குள்ள அதிகாரத்தைப் பற்றி நிரம்ப சொல்லியாகி விட்டது. மாநில சர்க்காருக்குள்ள அதிகாரம் என்னென்ன இருக்கிறதோ, அவற்றை வைத்துக்கொண்டு எந்தெந்த காரியங்களைச் செய்ய முடியுமோ அதை பயன்படுத்திக்கொண்டு செய்து வருகிறோம்.

திரு. தங்கமணி அவர்களின் தீர்மானத்திற்கு முன்னதாக நாங்களே, விலைகளைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு, வியாபாரிகளை எல்லாம் கூட்டி, அவர்களிடம் பேசிப் பார்த்தோம். எந்த அளவுக்கு மற்ற மாநிலங்களில் விலைகளைக் கட்டுப்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்பதை எல்லாம் ஆராய்ந்து பார்த்தோம்.

[திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி] [1974 சனவரி 30]

மகாராட்டிரத்தில் 22 பொருள்களின் விலையை நிர்ணயித்து கட்டுப்பாடு செய்தார்கள். விளைவு, அந்தப் பொருள்கள் மக்களுக்குக் கிடைக்காத காரணத்தால், அந்தத் திட்டத்தையே கை விட்டு விட்டார்கள்.

கேரள மாநிலத்தில் எண்ணெய்ப் பிரச்சனையில் அவர்கள் எடுத்த நடவடிக்கையின் காரணமாக, அங்கே தேங்காய் எண்ணெயே கிடைக்கவில்லை. திட்டத்தையே கை விட்டு விட்டோம் என்று நேற்றைய முன்தினம் கேரள அரசாங்க செயலாளர் என்னிடம் சொன்னார்கள். அந்த அளவுக்கு அங்கே எல்லாம் எந்த திட்டத்தையும் வைத்து விலையை கட்டுப்படுத்த முடியாத சூழ்நிலை இருக்கின்றது. அதற்கு ஒரே காரணம், எந்தப் பொருள்களைக் கட்டுப்படுத்துகிறோமோ, அந்தப் பொருள்கள் மக்களுக்குக் கிடைக்காமல் போய்விடுகிறது.

குறிப்பாக, இந்த அரிசியைப் பொறுத்த வரையில் நமது மாநிலத்தில் உற்பத்தி ஆகிற அரிசியை எந்தெந்தப் பகுதியிலிருந்து என்று நிர்ணயித்து, எந்தெந்த ஜில்லாக்களுக்கு, எந்தெந்த தாலுக்காக்களுக்கு அரிசியை அனுப்ப வேண்டுமென்று விலையை நிர்ணயித்து தேவையான அரிசியை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று போட்டிருக்கிறோம். தடைகள் ஏதுமில்லாமல் மிகச் சிறப்பாக இந்த மாநிலத்தில் மட்டுமின்றி மற்ற மாநிலங்களுக்கும் கொடுக்கிறோம். மாநில சர்க்கார் தான் தவறு செய்கிறது, அதிகாரத்தை பயன்படுத்தவில்லை என்று பொதுவாகச் சொன்னால் போதாது. எந்த மாநிலத்திலே அதற்கு இருக்கிற அதிகாரத்தை வைத்துக் கொண்டு, இந்த மாநிலத்தில் உள்ள அரிசியின் விலையை விட அங்கே அரிசியின் விலையைக் குறைத்திருக்கிறார்கள்? எந்த மாநிலத்திலே இருக்கிற அதிகாரத்தை வைத்துக் கொண்டு மற்ற பொருள்களின் விலைகளைக் குறைத்திருக்கிறார்கள்? என்ற பிரச்சனைக்கு இதுவரையில் யாரும் பதில் சொல்லவில்லை என்பதை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக மாநில சுயாட்சியை குறை சொல்கிறார்கள். இந்திரா காந்தியிடம் கேட்பது தவறு. அது இந்திரா காந்தியின் செல்வாக்கை வளர்த்து விடுவது ஆகும், அது தப்பு என்ற முறையிலே பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, மாநில சுயாட்சி பிரச்சனை பேசப்பட்டது. அதிகாரம் வேண்டுமென்று கேட்கிறோம்.

உதாரணமாக, நிலக்கடலை லெனி 25 சத விகிதம் என்று பல முறை கேட்டிருக்கிறோம். வாகனங்களை பிடிக்க வேண்டும் என்று அதிகாரம் கேட்டிருக்கிறோம். இப்படி மக்களுக்குத் தேவையான பொருள்களை அவர்களுக்கு நியாயமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று பல அதிகாரங்களை கேட்டிருக்கிறோம். ஆனால் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். பிறகு தான் மாநில சுயாட்சி வேண்டு

1974 சனவரி 30] [திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி]

மென்ற பிரச்சனையே எழுகிறது. நீங்கள் கொடுக்க முடியாது என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். அதிகாரம் வேண்டுமென்று கேட்பது பாவம், மிகக் கேவலம் என்றெல்லாம். மக்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்று காரியங்களை நியாயமாகச் செய்கிறோம் என்றால் வினியோகத்தில் தவறு இருந்தால் எடுத்துச் சொல்லுங்கள். தவறு இருந்தால் திருத்திக் கொள்கிறோம். எங்களால் முடிந்த அளவு செய்து கொண்டிருக்கிறோம். எங்களுக்கு இருக்கிற கஷ்டங்களையும் சொல்கிறோம்.

ஒரு மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறினார் பருப்பு வகைகள் நன்றாக விளைந்திருக்கின்றன என்று. நமது மாநிலத்திற்கு துவரம் பருப்பு தேவை 90 ஆயிரம் டன். இங்கே உற்பத்தி ஆவது 25 ஆயிரம் டன். 64 ஆயிரம் டன் பருப்பை உத்திர பிரதேசத்திலிருந்தும், மகாராட்டிரத்திலிருந்தும் தருவிக்கிறோம். அந்த மாநிலங்களில் எந்த விலைக்குக் கொடுக்கிறார்களோ அந்த விலையில் வாங்கி, அத்தோடு டிரான்ஸ்போர்ட் செலவு எல்லாம் சேர்த்து விற்க வேண்டியிருக்கிறது.

உளுத்தம்பருப்பு இந்த மாநிலத்தின் தேவை 63 ஆயிரம் டன். ஆனால் இங்கே உற்பத்தி ஆவது 15 ஆயிரம் டன், பாக்கியை ஆந்திரா, மகாராட்டிரா ஆகிய மாநிலங்களிலிருந்து தருவிக்கிறோம்.

கடலைப் பருப்பை எடுத்துக்கொண்டால் நமது மாநிலத்தின் தேவை 250 ஆயிரம் டன். இங்கே விளைவது 14 ஆயிரம் டன். 240 ஆயிரம் டன் வெளி மாநிலங்களிலிருந்து தருவிக்கிறோம்.

பச்சைப் பருப்பு இந்த மாநிலத்தின் தேவை 14 ஆயிரம் டன். இங்கே விளைவது 11 ஆயிரம் டன். 3 ஆயிரம் டன் பச்சைப் பருப்பை வெளி மாநிலங்களிலிருந்து தருவிக்கிறோம்.

எண்ணெய் வித்துக்களை எடுத்துக்கொண்டால் நமது தேவை 27 ஆயிரம் டன். இங்கே 12 ஆயிரம் டன் உற்பத்தி ஆகிறது. ஆந்திரா, மைசூர், மகாராட்டிரா ஆகிய மாநிலங்களிலிருந்து 15 ஆயிரம் டன் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது.

தேங்காய் எண்ணெய் 3 லட்சம் டன் தேவைப்படுகிறது. ஆனால் இங்கே கிடைப்பது 60 ஆயிரம் டன். கேரளாவிலிருந்து 2,40,000 டன் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது.

[திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி] [1974 சனவரி 30]

இதை நான் பலமுறையும் சொல்லியிருக்கிறேன். ஆகவே அகில இந்தியா பூராவையும் ஆளவேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிற மத்திய சர்க்கார்தான் இந்தப் பொருள்களின் விலையை கட்டுப்பாடு செய்ய வேண்டுமென்பதை தயவு செய்து எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் உணர்ந்து பேசுவது உள்ளபடியே நன்மை செய்யும். இந்த அரசாங்கத்தைச் சாட வேண்டுமென்ற முறையில், வேண்டுமென்றே சாடுவது சரியல்ல.

விநியோகத்தைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். ஒருசில குறைபாடுகள் இருக்கலாம். கூட்டுறவுத் துறை மோசமாக இருக்கிறது என்றால்—ஆறு ஏழு ஆண்டுகளாகவா? கடந்த இருபது ஆண்டுகளாகவா என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். எல்லாமே ஒரு நியாயமான அளவுக்கு இப்போதுதான் வந்து கொண்டிருக்கிறது. அதிகாரிகளும் நல்ல முறையில் செயல்படுவதாக மக்களிடையே நல்லபெயர். கூட்டுறவுத் துறை நல்ல முறையில் செயல்படுவதனால் பாதிக்கப்படுகிறவர்கள் தனிப்பட்ட வியாபாரிகள்தான். அவர்களின் சார்பாகப் பேசுகிறவர்கள்—இங்கே கூட்டுறவுத் துறைப்பற்றி எல்லாமே தவறாக நடக்கிறது என்று சொல்வது—உள்ளபடியே சொல்கிறேன்—முற்போக்குக் கொள்கையை உடையவர்கள்—எல்லாக் கட்சிகளையுமே சார்ந்தவர்கள்—நிச்சயமாக இந்தக் கூட்டுறவுத் துறை நல்ல முறையில் மக்களுக்குச் சேவை செய்ய ஒன்றிரண்டு இடங்களில் குறை இருந்தால் அதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்து திருத்துவதற்கு முற்பட வேண்டுமே தவிர கூட்டுறவுத் துறையில் நடப்பது எல்லாமே மோசமாக இருக்கிறது என்று பேசுவது நல்லதல்ல.

எதிர்க்கட்சியில் இருந்து பேசிய திரு. அழகர்சாமி அவர்கள்தான் நியாயமான முறையில் பேசினார்கள். கூட்டுறவுத் துறையின் கீழ்—தனியார் துறையில் உள்ள எல்லாமே எடுக்கப்பட்டு வரவேண்டும் என்றார்கள். திரு. கே. டி. கே. போன்றவர்களிடம் இருந்தெல்லாம் கூட்டுறவுத் துறை வளர்ச்சிக் கான ஆக்கபூர்வமான யோசனைகளை நான் வரவேற்கிறேன். திரு. கே. டி. கே-க்குச் சொல்வது, நான் அவர்களிடம் இருந்து இன்னும் அதிகமாக எதிர்பார்க்கிறேன்.

உர விநியோகத்தைப்பற்றிப் பேசுகிறபோது பஞ்சாயத்துகளில் இருந்ததே தேவலாம் போல இருக்கிறது என்றார்கள். பஞ்சாயத்துக்களில் இருந்த போது யாரும் அதுவே தேவலாம் என்று சொல்லவில்லை. ஓர் இடத்திலிருந்து இன்னொரு இடத்திற்கு மாற்றுகிறபோது ஏற்படுகிற காழ்ப்பு உணர்ச்சியினாலே பல பேசப்படுகிறது. தஞ்சை மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கு தான் உரம் அதிகமாக விநியோகிக்கப்படுகிறது. இப்போதுள்ள முறையில்

1974 சனவரி 30] [திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி]

சீராக, ஒழுங்காகத்தான் அங்கே விநியோகிக்கப்பட்டு வருகிறது. ஒன்றிரண்டு இடங்களில் தவறு நடந்திருக்கிறது என்றால் உடனே தவறு செய்தவர்களைப் பிடித்திருக்கிறோம். கணக்குகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. நேரம் இல்லாத காரணத்தினால் அவற்றை எல்லாம் சொல்ல முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறேன்.

கள்ள மார்க்கெட் செய்பவர்களை நிச்சயமாக விட்டுவைப்பதில்லை. அப்படி இருக்க கூட்டுறவுத் துறையில் நடப்பது எல்லாமே மோசம் என்பதுபோலப் பேசுவது மக்களை ஏமாற்றுவது—மீண்டும் எல்லாம் தனியார் துறைக்கே தந்து விடுகிற நிலைமைக்குத்தானே தவிர மக்களுக்கு நன்மை செய்கிற நிலைமையில் இல்லை என்பதை கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

கள்ளக் கடத்தல், கள்ள மார்க்கெட்டைத் தவிர்க்க ஒரு சட்டமே கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அந்தச் சட்டத்தின் 6-வது பிரிவுப்படி நடவடிக்கை எடுப்பது பற்றி திரு. கே. டி. கே. பேசினார்கள். கள்ளக்கடத்தல் சரக்குகளை பறிமுதல் செய்ய கலெக்டருக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. அந்த வாகனங்களைப் பறிமுதல் செய்ய முடியாது. ஒரு லட்சம், இரண்டு லட்சம் லாபம் வருகிற போது கள்ளக்கடத்தல்காரர்கள் சில ஆயிரம் சரக்குகள் போனால்போகட்டும் என்று விட்டுப்போகிறார்கள். பறிமுதல் செய்த சில வாகனங்களைக் கூட நீதிமன்றம் விடுவித்திருக்கிறது. இந்தத் தீர்மானம் வருவதற்கு முன்பாகவே 18—5—1972-லேயே இந்த அரசு மத்திய சர்க்காருக்கு “கள்ளத்தனமாக கடத்தப்படுகிற பொருள்களோடு அந்த வாகனத்தையும் பறிமுதல் செய்ய கலெக்டருக்கு அதிகாரம் இல்லை, அப்படி வாகனங்களையும் பறிமுதல் செய்வதற்கு உரித்தான அதிகாரத்தை மத்திய அரசு வழங்கவேண்டும்” என்று கேட்டிருக்கிறோம். அதற்கான அனுமதி இன்னமும் எங்களுக்கு வரவில்லை. வாகனங்களையும் பறிமுதல் செய்ய ஆரம்பித்தால் தவறுகள் அதிகமாகக் குறைந்து விடும். இருக்கிற இந்தச் சட்டத்தை வைத்துக்கொண்டே 62 லட்சம் ரூபாய் கள்ளக்கடத்தல் சரக்குகளை நாங்கள் பிடித்திருக்கிறோம்.

டி.ஐ.ஆர்—பாதுகாப்புச் சட்டத்தை நாங்கள் பயன்படுத்தவில்லை என்று பேசியிருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டத்தின் கீழ்தான் 106 வழக்குகள் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. 123 பேர்கள் மீது வழக்குப் போட்டிருக்கிறோம். மேலும் உள்நாட்டுப் பாதுகாப்பு பராமரிப்புச் சட்டத்தின்கீழ் நாங்கள் 31 பெரும் வியாபாரிகளைக் கைது செய்திருக்கிறோம். எல்லா விவரங்களையும் தாமுடியும்.

[திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி] [1974 சனவரி 30]

இவை எல்லாம் திரு. கே. டி. கே. அவர்களுக்குத் தெரியாத பிரச்சினை அல்ல. அந்தக் காலத்தில் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழ் யார் யாரைப் பிடித் தார்கள் என்பதும் அவர்களுக்குத் தெரியும். யாராவது—கே. டி. கே. ஐக் கைது செய்திருப்பார்கள். மணலியைக் கைது செய்திருப்பார்கள். இன்றைய முதலமைச்சரைக் கைது செய்திருப்பார்கள். அன்னத்தில் பின்னம் கலப்ப வர்களை—கலப்படம் செய்பவர்களை—கள்ளக்கடத்தல் செய்பவர்களை எல்லாம் கைது செய்ய வேண்டும் என்பதற்காக நாங்கள் அந்தக் காலத்திலே பல போராட்டங்களை நடத்தினோமே, அப்படி அவர்கள் ஏதாவது செய்தார்களா? அவர்களைப் பிடிப்பதற்கு அரசியல் ரீதியாக, துணிந்து அகில இந்தியாவிலேயும், அந்தச் சட்டத்தைப் பயன்படுத்தி பல பெரிய வியாபாரிகளைக் கைது செய்திருப்பது நமது அரசுதான். பாதுகாப்புச் சட்டத்தைப் பயன்படுத்த நாங்கள் தவறிவிட்டோம் என்று சொல்வது சரியல்ல. திரு. கே. டி. கே. யைப் போன்றவர்கள் எல்லாம்—முற்போக்குக் கருத்துக்கள் கொண்டவர்கள் எல்லாம் இன்றைக்குச் செய்யவேண்டிய காரியம் இந்த அரசாங்கம் எடுக்கிற நடவடிக்கைகளுக்கு ஒத்துழைப்பதுதான்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இந்த விவாதத்தில் பின்னர் தொடர்ந்து பேசுவார்கள்.

7. அரசினர் தீர்மானம்.

தேதி குறிப்பிடாமல் பேரவையை ஒத்திவைப்பது குறித்து.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

“ஆலுவல் ஆய்வுக் குழுவில் தீர்மானித்த பேரவையின் அலுவல்கள் இன்றோடு முடிவடைவதால், பேரவையை தேதி குறிப்பிடாமல் ஒத்திவைக் கலாம்”

என்னும் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இத்துடன் இந்தக் கூட்டத்தொடர் முடிவடைகிறது. நான் பேரவையைத் தேதி குறிப்பிடாமல் ஒத்திவைக்கிறேன்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-30 மணிக்கு தேதி குறிப்பிடப்படாமல் ஒத்தி வைக்கப்பட்டது.